

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

ΑΘΗΝΑ ΠΡΑΣΙΝΗ ΠΟΛΗ

Η Αθήνα είναι μια πόλη χωρίς πράσινο. Οι δείκτες που υπάρχουν για τους επιστήμονες του χώρου ,ως προς το κατά κεφαλήν πράσινο και το περαστικό πράσινο είναι τόσο δραματικοί που καλύτερα να μην τους αναφέρουμε. Θα γίνει προσπάθεια όμως να δούμε το πρόβλημα, και να βρεθούν λύσεις για να γίνει η Αθήνα μας μια πιο πράσινη πόλη.

Ο γραφών είχε την ευτυχία να γεννηθεί και να μεγαλώσει στο κέντρο της πόλης, λίγα μέτρα από την Ακρόπολη και του Φιλοπάππου. Το παιδικό παιχνίδι γινόταν μέσα στα με γνώση και σύνεση φυτεμένα μονοπάτια και συστάδες από τον μεγάλο μας αρχιτέκτονα Πικιώνη, στις φυτεύσεις της Αρχαίας Αγοράς από την Αμερικάνικη Αρχ. Σχολή και στις δασικές εκτάσεις φυτεμένες από την ΕΠΟΝ (Νοτιοδυτικό τμήμα Φιλοπάππου) και προσκόπους (Ανατολικό και Βόρειο τμήμα του λόφου).

Το παρόν άρθρο επιδιώκει να τονίσει την αλόγιστη και έξω από την λογική επιστημονική διαχείριση ενός τέτοιου φυσικού κάλους χώρο ,από την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Αποψιλώθηκαν όλοι οι θάμνοι σχίνα, ιουστικιές ,άκανθες, μηδικές ,αγκάβες, μετέτρεψαν σε δέντρα όλες τις χαρουπιές και άκαρπες ελιές που χρησιμοποιούνταν ως οπτικούς βράχους ,για λόγους καθαριότητας. Άραγε γνωρίζουν ότι αυτά τα φυτά, όπως οι άκανθες, απεικονίζονται στις κολόνες Κορινθιακού ρυθμού;

Τι σημαίνει αυτό; Οι κάτοικοι της πόλης απόλυτα απομακρυσμένοι από την φύση όταν βρεθούν σε έναν τέτοιο χώρο , ξεχνούν την ύπαρξη του άστεως, και χαλαρώνουν. Μια μικρή βόλτα στα γειτονικά πάρκα φτάνει για να ηρεμίσουν και να γεμίσουν τις «δεξαμενές» για την συνέχιση της αφύσικης ημέρας τους στο άστυ. Η ύπαρξη χώρων πρασίνου είναι απόλυτα αναγκαία μέσα και γύρω από το άστυ για την φυσιολογική λειτουργία και ευεξία των πολιτών της Αθήνας μας.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Σημαντικότερη είναι και η πρόσφορα των χώρων πρασίνου στην ατμόσφαιρα. Με το πέρασμα των χρόνων νέες επιστημονικές έρευνες αποδεικνύουν πόσο ωφέλιμο είναι το δάσος στην ατμόσφαιρα. Η πρόσφορα σε O₂, η δροσιά, η απορρόφηση ηλιακής ενέργειας, η κατακράτηση μικροσωματιδίων –με την σημασία που έχουν στις καρδιοπάθειες- η απορρόφηση της ηχορύπανσης, η συγκράτηση της βροχής-έχουν άραγε αναρωτηθεί οι αρχαιολόγοι που έδιναν τις εντολές που προαναφέρθηκαν γιατί γεμίζουν λάσπη μετά από κάθε βροχή οι ανεσκαμμένοι χώροι γύρω από την Ακρόπολη μετά την αποψίλωση-τέλος την επίδραση των πράσινων στο κλίμα της πόλης.

Με το τελευταίο θα ασχοληθούμε λιγάκι παραπάνω, μια που είναι πρόσφατες, τα τελευταία έτη, οι χιλιάδες των νεκρών -Παρίσι 2003-από τις ακραίες θερμοκρασίες των πόλεων. Είναι μελετημένη αυτή η λειτουργία (εργαστήριο Ανθοκομίας καθ. Χρονοπουλος) και στην Αθήνα. Συγκεκριμένα ξέρουμε πόσο ενεργό ρόλο παίζει ο Εθνικός Κήπος στις γύρω περιοχές. Ξέρουμε επίσης ότι το Πεδίο του Άρεως χάνει σημαντικά, λόγω των πολύ πλατιών για πάρκο ασφαλικών δρόμων που το διασχίζουν. Όλοι μας το βιώνουμε όταν κατεβαίνοντας τη Β. Κωνσταντίνου φτάνοντας στο Παναθηναϊκό Στάδιο η δροσιά είναι αισθητή και όταν κινούμαστε με μηχανή καταλαβαίνουμε την αναγκαιότητα του μπουφάν τα καλοκαιρινά βράδια.

Ποια είναι η λύση για τις υψηλές θερμοκρασίες κατά την διάρκεια της ημέρας; Όλοι αγοράζοντας από ένα air condition θεωρούν πως λύνουν το πρόβλημα μέσα στο σπίτι τους μη γνωρίζοντας πως τελικά το πολλαπλασιάζουν έξω από την πόρτα τους. Σκεφτόμενος ότι όπου ήταν δυνατόν να υπήρχε ένα πλατάνι στην ανατολική αυλή ενός σπιτιού θα μείωνε την θερμοκρασία του μπετόν που ανάβει το καλοκαίρι κατά 5-6 βαθμούς οπότε το αποτέλεσμα θα ήταν ένα σπίτι ανεκτό-καλοκαιρινό διότι πρέπει να το βιώσουμε και αυτό το μεσημέρι και το βράδυ ανοίγοντας τις μπαλκονόπορτες (να κάνει ρεύμα λέγανε παλιότερα). Με τον κατάλληλο βοικλιματικό σχεδιασμό τα αποτελέσματα είναι εξαιρετικά. Το αντίστοιχο σπίτι με A.C έχει 22°C εντός και 6-8 πρόσθετους βαθμούς στην εξωτερική μονάδα. Εκτός αν καλοκαίρι για έναν εργαζόμενο σημαίνει σπίτι με air condition και κατευθείαν στο όχημα με A.C. Από το πάρκινγκ της οικίας κατευθείαν στο πάρκινγκ της εργασίας και τέλος εργασία με A.C. Αυτό αφορά κάποιους, πέρα από αφύσικα, είναι ταξική λύση για τα στελέχη της κοινωνίας. Η πλέμπα θα εργάζεται εκτός, θα κινείται με MMM εκτός, θα περπατά εκτός και άντε θα έχει το διαμέρισμα με A.C. με τοίχο θερμοκρασίας 50°C. Η βιώσιμη πόλη πρέπει να έχει για όλους και όχι μόνο για τους έχοντες την οικονομική δυνατότητα.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Τι πρόγραμμα μπορεί να γίνει από τις ηγεσίες των πόλεων για την βελτίωση των συνθηκών. Το γνωρίζουμε όλοι: αύξηση του ποσοστού πράσινου. Ο παραπάνω στόχος είναι στόχος κοινωνικός-στα λόγια-όσο θυμάμαι τον εαυτό μου ως σκεπτόμενο ον. Θυμόνται οι παλαιότεροι την καταπολέμηση του νέφους από το 1979; Από τότε τι έγινε στην πραγματικότητα; Τα ελεύθερα οικόπεδα του κέντρου δεν τα αγόρασε ποτέ ο Δήμος, οι ελεύθεροι χώροι πρασίνου μειώθηκαν, όλες οι πλατείες-παρκάκια αναπλάστηκαν-δηλαδή ο χώρος με έδαφος μειώθηκε και κυριάρχησαν οι πλακοστρώσεις(βλέπε Ομόνοια, Κοτζιά και εκατοντάδες περιφερειακές πλατείες)

Ποιοι λόγοι οδηγούν εκεί;

το κόστος κατασκευής:1τμ πράσινου κοστίζει τουλάχιστον 3-4 φορές λιγότερο από πλακόστρωση όποτε η επιλογή πράσινου σημαίνει μείωση κέρδους για κάποιους

οι πλακοστρώσεις έχουν κέρδος για τους Δήμους αφού ενοικιάζονται για αναψυκτήρια, ταβέρνες κτλ

οι μελετητές και οι υπεύθυνοι της μελέτης όσο και καλή διάθεση να έχουν συνήθως είναι αρχιτέκτονες-πολιτικοί μηχανικοί που δεν ξέρουν το αντικείμενο και αυτοί που το γνωρίζουν (γεωπόνοι, αρχιτέκτονες τοπίου) σπάνια παίζουν σημαντικό ρόλο σε αυτές. Στους περισσότερους δήμους με βάση το σημερινό καθεστώς δεν έχουν καν δικαίωμα υπογραφής. Παράλληλα υπάρχει μια απαράδεκτη τακτική ώστε τα υλικά που χρησιμοποιούνται να είναι σκουρόχρωμα(κόκκινες πλακοστρώσεις/ γρανίτης Κοτζιά)όπου απορροφούν ακόμα περισσότερο την θερμοκρασία από τον ήλιο και την αποδίδουν το βράδυ.

Το περιαστικό πράσινο οικοδομείται με ταχύτατους ρυθμούς- θυμάμαι πως ήταν τα δάση στην Ν. Ερυθραία, Ντράφι, Γέρακα, Κηφισιά, Βριλήσσια, Μελίσσια, Πεντέλη και πως είναι σήμερα.

Οι ορεινές περιοχές που είχαν σημαντικές απώλειες φυτικού υλικού κυρίως λόγω πυρκαγιών

Τα μεγάλα έργα όπου χρησιμοποιήθηκαν μεγάλοι όγκοι μπετόν κλείνοντας και τους τελευταίους ελεύθερους χώρους. Σημαντική υποβάθμιση υπήρξε με την κατασκευή του Κηφισού:από δίοδος ψυχρών ρευμάτων αέρα από την παράλια προς την Δ. Αθηνά με την κάλυψη του ,το κόψιμο όλων των μεγάλων δέντρων, το μπετόν και την άσφαλο που κατασκευάστηκε οι αέριες μάζες πλέον θερμαίνονται μεγαλώνοντας το πρόβλημα της θερμικής κηλίδας.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Το ερώτημα είναι πως μπροστά σε αυτό το πλέγμα ιδιοκτησιών, οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων θα μπορέσουμε να ανατρέψουμε την θλιβερή πορεία των πραγμάτων. Πρώτα θα πρέπει να πραγματοποιηθεί μητροπολιτικός οργανισμός διαχείρισης (βλέπε συντήρησης) και ανάπτυξης του πρασίνου της πόλης με λειτουργίες παρόμοιες (ΕΑΧΑ) ώστε να ενοποιήσει ενέργειες κάθε δήμου και οργανισμού. Αυτό θα βοηθήσει πρωτίστως στο κεντρικό σωστό σχεδιασμό. Η πολυδιάσπαση με τη σημερινή δομή των δήμων δεν βοηθά π.χ. ο Ελαιώνας ανήκει σε τέσσερις δήμους, το Γουδί σε τρεις, το πάρκο Πύργου Βασιλίσσης αντίστοιχα και δευτερευόντως θα μειώσει το τεράστιο κόστος διοίκησης που έχουν αθροιστικά όλες οι υπηρεσίες πρασίνου των δήμων και οργανισμών σήμερα. Τα οικονομικά μεγέθη που επενδύονται στο πράσινο από δημάρχους σήμερα είναι λίγα αλλά ακόμα πιο ελάχιστα έχουν αντίκρισμα, Ο μηχανισμός και οι μισθοδοσίες είναι τεράστιες και δεν ανταποκρίνονται στο σημερινό αποτέλεσμα.

2) Να υπάρξει δέσμευση όλων των σημαντικών ελεύθερων χώρων του αστικού ιστού και περιαστικού ιστού. Τέτοιοι χώροι υπάρχουν ακόμη και μπορούν να αλλάξουν σημαντικά όχι μόνο τα ποσοστά αλλά και την ουσία της ζωής στην πόλη. Ελληνικό, Γουδί, Δραπετσώνα, Ελαιώνας είναι οι πιο γνωστοί αλλά υπάρχουν πολλοί άλλοι μικρότεροι που παίζουν σημαντικό ρόλο στην κάθε γειτονιά. Ιδιόκτητοι χώροι μπορούν να δεσμευτούν με ανταλλαγή γης με το δημόσιο σε άλλη περιοχή και έκταση ίσης αξίας π.χ. χώρος πρασίνου στην Κυψέλη του Πατριαρχείου που θέλει να οικοδομήσει.

3) Να πραγματοποιηθεί πρόγραμμα πράσινων στεγών-ταρατσόκηπων σε δημόσια και ιδιωτικά κτίρια. Υπάρχουν σημαντικά προγράμματα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, Ιαπωνία και τις Η.Π.Α.. Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να υποστηριχθεί με πιλοτικές κατασκευές και παρακολούθηση των κατασκευών που υπάρχουν από το Γ.Π.Α. όπου ήδη έχουν ξεκινήσει τέτοιες ενέργειες. Οι πράσινες στέγες έχουν σημαντικό ρόλο στα θερμικά δεδομένα και στη μόνωση των κτιρίων. Υπάρχει εξοικονόμηση ενέργειας έως και 30%. Έχει υπολογιστεί ότι ένας τάπητας γρασιδιού μειώνει την θερμοκρασία κατά 6-8C στην επιφάνεια που βρίσκεται από κάτω. Το κόστος κατασκευής είναι σχετικά μικρό (περίπου 120€/m²) που αποσβένεται γρήγορα πέρα από την αισθητική βελτίωση και τη δυνατότητα χρήσης της ταράτσας που σήμερα ουσιαστικά δεν χρησιμοποιείται.

4) Η απελευθέρωση των πόρων για το πράσινο. Συγκεκριμένα με την αύξηση κατά 50 δρχ. της βενζίνης οι 5δρχ. έμπαιναν σε συγκεκριμένο κωδικό για την ανάπτυξη του πρασίνου. Ο πόρος αυτός ουδέποτε δόθηκε και χρησιμοποιείται από το ΥΠΕΧΩΔΕ για άλλες χρήσεις. Η απόδοση αυτού του τεράστιου ποσού δίνει πόρους για όλη την παραπάνω ανάπλαση και προφανώς υπολογίζοντας τη βενζίνη που καταναλώνουμε φτάνει ώστε να μην πουληθεί το 1/5 του Ελληνικού-αν ξεπεραστούν βέβαια τα οικονομικά συμφέροντα. Ο υπογράφων θα

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

ήθελε να σημειώσει ότι δόθηκαν τεράστια ποσά για όλα τα έργα αλλά για το μόνο που ζητείται χρηματοδότηση με πώληση δημόσιας έκτασης είναι το Ελληνικό και αυτό αφού έχει δεσμευθεί σημαντικό ποσοστό αυτών μέσω αμαξοστασίου τραμ, ολυμπιακών έργων.

5) Η δημιουργία ενός σημαντικού προγράμματος βελτίωσης και ανάπτυξης των περιαστικών λόφων. Ο Υμηττός, το Ποικίλο, το Αιγάλεω, τα Τουρκοβούνια είναι χώροι που μπορεί να φυτευτούν και να αναστραφεί η κατάσταση που έχει οδηγήσει σε ερημοποίηση κομματιών τους. Η χρησιμοποίηση κομπόστας από βιολογικούς καθαρισμούς που σήμερα πετιέται στις χωματερές είναι λύση και πηγή εδαφικού μίγματος. Σήμερα όλο και πιο δύσκολα βρίσκουμε στην Αθήνα «χώμα» ώστε να γίνουν φυτεύσεις όχι μόνο στα ερημοποιημένα βουνά αλλά και σε κήπους, πάρκα κτλ.

6) Η δημιουργία δικτύων νερού από βιολογικό καθαρισμό για άρδευση. Η χρήση νερών της ΕΥΔΑΠ για την άρδευση των σημερινών και μελλοντικών χώρων πρασίνου είναι παράλογη και δαπανηρή. Η διάθεση στην θάλασσα των μισών ποταμών της Ν.Ελλάδας από την Ψυτάλλεια είναι τρέλα. Ένα φθινό δίκτυο από ΡΕ που υποθαλάσσιο θα μεταφέρει και θα αρδεύει όλο το παραλιακό πράσινο μέτωπο (Τζιτζιφιές, Φάληρο, ολυμπιακές εγκαταστάσεις, πλαζ, Ελληνικό έως και Βουλιαγμένη) και μέσω αντίστροφα του Κηφισού τον Ελαιώνα και τους δήμους που περνά ενώ από τον βιολογικό της Μεταμόρφωσης το βορρά της πόλης (Ολυμπιακό χωριό, πάρκο Πύργου Βασιλίσσης, δημοτικά πάρκα.)

7) Νέο πρόγραμμα δεντροστοιχίων ώστε να σπάει η διαδοχή σκληρών υλικών και να αυξηθεί η σκίαση στους δρόμους-πεζοδρομιά. Αυτό απαιτεί α)επιλογή λίγων ειδών που θα επιλεγούν κεντρικά και αντί αυτής της ακαλαίσθητης ποικιλομορφίας που κυριαρχεί σήμερα. Αυτό διευκολύνει την συντήρηση, την επιλογή αυτών των ειδών. Τώρα κάθε ιδιοκτήτης φυτεύει ότι θέλει, αν φυτεύει και δεν ρίχνει χλωρίνη να ξεράνει αυτό που ήδη υπάρχει για να φαίνεται η ταμπέλα του μαγαζιού του ενώ δουλεύει συνεχώς το AC μέσα. Πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένες οδηγίες και προδιαγραφές

Παράλληλα να δημιουργηθούν οι πρασιές που θεωρητικά υπάρχουν στα πεζοδρόμια. Σήμερα είναι θέσεις παρκινγκ. Εκτός αν δεχτούμε ότι το Ι.Χ. είναι σημαντικότερο από τους πολίτες για να διευκολύνουμε τις μικροπελατιακές πολιτικές σχέσεις.

Σε ένα τέτοιο πρόγραμμα θα πρέπει να καθοριστεί και το δίκτυο πεζόδρομων ή δρόμων ήπιας κυκλοφορίας.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Έχει αποδειχθεί ότι αυτές οι λύσεις βελτιώνουν όχι μόνο την γειτονιά φτιάχνοντας χώρους συνάντησης αλλά και βελτιώνουν με την ύπαρξη δεντροστοιχιών-με υποόροφο πρασιές-το μικροκλίμα της γειτονιάς.

8) Για να λειτουργήσει ένα τέτοιο σύστημα χώρων πρασίνου πρέπει να είναι ενοποιημένο. Δηλαδή από πάρκο σε πάρκο ή πλατεία οι δεντροστοιχίες να δημιουργούν μια ενότητα, να κινούνται τα ρεύματα του αέρα που θα εξομαλύνουν τις ακραίες θερμοκρασίες.

Όπως καταλαβαίνουμε οι παραπάνω προτάσεις αφορούν τους χώρους παρέμβασης ,τους πόρους που χρειαζόμαστε-νερό, χώμα, οικονομικούς-και τους θεσμούς που μπορούν να δημιουργηθούν για να υπάρξει η ανάπτυξη του πρασίνου. Έχει αποδειχθεί ότι όσο και να θέλει ένας δήμαρχος η παρέμβαση του και η αλλαγή στο σύνολο της πόλης δεν μπορεί να είναι τέτοια που να αλλάξει την πορεία των πραγμάτων. Αν συνεχίσουμε έτσι θα μπορούμε να ζούμε στην πόλη μας σε λίγες δεκαετίες;

Κ. Τάσης –Γεωπόνος

Πηγή <http://www.bioprasino.gr/el/articles/?nid=63>

ΔΑΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ – ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ

Σ' ένα μέρος που να είναι κοντά στο κέντρο, αλλά παράλληλα να είναι και "μακριά" από άποψη πρασίνου και ησυχίας. Θέλουμε να κάνουμε μια χαλαρή βόλτα ακούγοντας μόνο το θρόισμα των φύλλων, χωρίς αυτό να διακόπτεται από τα μανιασμένα κορναρίσματα των μηχανοκίνητων φίλων μας ή από τις κραυγές της αγχωμένης καθημερινότητάς μας. Ζητάμε πολλά; Εκ πρώτης όψεως φαίνεται πως ναι. Και όμως υπάρχουν περισσότερα από ένα μέρη που το προσφέρουν αυτό και που το μόνο που περιμένουν από εμάς είναι να τα γνωρίσουμε. Γιατί ακόμη και σήμερα, η πολύπαθη Αττική προσφέρει ευκαιρίες για μια σύντομη επιστροφή στη φύση- στη φύση που ευτυχώς -έστω και κατ' εξαίρεση- έχουμε -προς το παρόν- σεβαστεί.

Μία από τις καλύτερες επιλογές δε, είναι αναμφισβήτητα το δάσος της Καισαριανής. Απέχει μόλις 20 λεπτά από τη λεωφόρο Βουλιαγμένης και η εμπειρία που προσφέρει είναι εξάισια. Πρόκειται για έναν υπέροχο καταπράσινο φυσικό πνεύμονα, με πεύκα, κυπαρίσια και κάθε λογής άγρια λουλούδια. Αναρίθμητα μικρά μονοπατάκια ιδανικά για περιπάτους ηρεμίας μακριά από τα κάθε λογής τροχοφόρα. Παλιά εκκλησάκια

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

(συμπεριλαμβανομένης και μίας Παλαιοχριστιανικής Βασιλικής), μάρτυρες μιας άλλης εποχής. Μικρά ξέφωτα ιδανικά για τα πιτσιρίκια που θέλουν να τρέξουν και να κυλιστούν στο "φυσικό" γρασίδι.

Και εκεί που περπατάς μέσα στο δάσος, ξαφνικά από ένα άνοιγμα βλέπεις στο βάθος τον Λυκαβηττό και λίγο πιο αριστερά την Ακρόπολη. Τόσο κοντά και ωστόσο τόσο μακριά. Και το τελευταίο και σπανιότερο: παρότι πολλοί παίρνουν μαζί τους φαγητό ή δεν παραλείπουν -παρά τις σχετικές απαγορεύσεις- ν' ανάψουν ένα τσιγάρο, ο χώρος είναι καθαρός ακόμη και στα πιο πολυσύχναστα μονοπάτια. Σεβασμός του νεοέλληνα προς τη φύση, ή σωστή συντήρηση του χώρου; Αν και τείνω προς το δεύτερο, η ουσία είναι ότι μπορούμε ν' αφήσουμε τα παιδιά μας να κυλιστούν άφοβα στο χώμα!

πηγή <http://praktikesidees.gr/v2/apodraseis/dasos-kaisarianis/>

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ WWF ΕΛΛΑΣ- ΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΣΙΝΟ Η ΑΝΑΣΑ ΤΗΣ

Η Νομική Ομάδα Υποστήριξης Πολιτών του WWF Ελλάς έχει λάβει αρκετές καταγγελίες για υποβάθμιση ελεύθερων χώρων και ανέλαβε ενδεικτικά να διερευνήσει την κατάσταση κάποιων σημαντικών χώρων. Οι χώροι αυτοί είναι: το Πεδίο Άρεως το Πάρκο Ριζάρη το Άλσος Νέας Φιλαδέλφειας και το Κτήμα Συγγρού Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της Νομικής Ομάδας οι ελεύθεροι χώροι που εξετάστηκαν υφίστανται σημαντικές απειλές (καταπατήσεις, περιορισμός στην πρόσβαση των πολιτών, χωροθετήσεις εγκαταστάσεων και κτιρίων, τιμεντόστρωση, κ.α.). Το κοινό στοιχείο στις παραπάνω περιπτώσεις είναι πως το δημόσιο συμφέρον προβάλλεται ως βασικός λόγος για όλες τις ενέργειες που υποβαθμίζουν αυτούς τους πνεύμονες ζωής της Αθήνας. Έτσι, για παράδειγμα, η αμφίβολης νομιμότητας παραχώρηση 5 στρεμμάτων του Πεδίου Άρεως στον Πανελλήνιο ΓΣ και η κατασκευή αυθαίρετων εγκαταστάσεων σε συνδυασμό με τα σχέδια κοπής δένδρων της περιοχής, όπως επίσης η χωροθέτηση Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο πάρκο Ριζάρη, η παραχώρηση έκτασης του άλσους Ν. Φιλαδέλφειας στην ΑΕΚ και η επέκταση του Μεγάρου Μουσικής εις βάρος του Πάρκου Ελευθερίας διαφημίζονται ως έργα που αποσκοπούν στο κοινό καλό. Στην ουσία όμως περιορίζουν τον λιγοστό και ζωτικό χώρο που προσφέρουν στην πόλη αυτοί οι πνεύμονες πρασίνου και υποβαθμίζουν την ποιότητα ζωής των κατοίκων της. Ο περιορισμός της έρευνας του WWF Ελλάς σε αυτές τις περιπτώσεις υποβάθμισης ελεύθερων χώρων πρασίνου οφείλεται αποκλειστικά στην ιδιαίτερη ενασχόληση

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

της Νομικής Ομάδας με τις συγκεκριμένες περιπτώσεις και όχι στην αγνόηση άλλων εξωφρενικών περιπτώσεων

Δείτε αναλυτικά όλη την έρευνα στον παρακάτω σύνδεσμο

Πηγή <http://politics.wwf.gr/images/stories/docs/assessmentgreenspaces.pdf>

Ο ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΟΑΣΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

Δεν χρειάζεται να είσαι ειδικός επιστήμονας για να διαπιστώσεις ότι ο Πειραιάς ασφυκτιά από το τσιμέντο και την έλλειψη ελεύθερων χώρων. Όμως η καταγραφή που πραγματοποίησε το Εργαστήριο Αστικού Περιβάλλοντος του ΕΜΠ δίνει για πρώτη φορά την αποκαρδιωτική διάσταση του προβλήματος. Μόλις 1,56 τ.μ. πρασίνου αντιστοιχούν κατά μέσο όρο στους πολίτες του Πειραιά, ποσοστό που φθάνει ακόμα και το 0,45 τετραγωνικό σε περιοχές όπως η Πειραιϊκή, το Χατζηκυριάκειο και η Φρεαττύδα. Με αυτά τα δεδομένα, η ανάγκη για τη διάσωση και φύτευση όλων των ελεύθερων χώρων της πόλης είναι επιτακτική. Όπως προκύπτει από την έρευνα του Εργαστηρίου Αστικού Περιβάλλοντος, το σύνολο του δήμου διαθέτει 929 στρέμματα ελεύθερων χώρων σε μορφή ενιαίων εκτάσεων (πάρκα, πλατείες, κ.ά.) και περίπου 3 χιλιόμετρα πεζοδρόμων. Εξ αυτών μόλις το 30% (284 στρέμματα) έχει χαρακτηριστεί αστικό πράσινο.

Ενδιαφέρον είναι ότι τα περισσότερα πάρκα και οι πλατείες εντοπίζονται στο κέντρο του Πειραιά: οι πλατείες Κοραή, Κανάρη και Αλεξάνδρας, οι ιστορικοί κήποι Τερψιθέας και Τινάνειου και το ασύλλο του Προφήτη Ηλία. «Οι πλατείες και οι κήποι είναι οι ελεύθεροι χώροι που προβλέφθηκαν κατά το πρώτο σχέδιο της πόλης το 1834-5 για μια πόλη η οποία θα είχε έκταση μικρότερη από το 20% της σημερινής και πληθυσμό μόλις 15.000 κατοίκων. Εκτοτε στο κέντρο και στις υπόλοιπες περιοχές της πόλης δεν υπήρξε σοβαρή πρόβλεψη και σχεδιασμός για νέους αστικούς ελεύθερους χώρους», επισημαίνει η έρευνα. Κατά την ένταξη των νέων συνοικιών δεν υπήρξε πρόβλεψη για μεγάλης κλίμακας ελεύθερους χώρους, με αποτέλεσμα οι περιοχές να εξυπηρετούνται μόνο από το λιγοστό πράσινο που δημιουργήθηκε... προαύλια εκκλησιών και διασταυρώσεις οδών. Μόνο τις δεκαετίες 1980-90 διαμορφώθηκαν κάποιοι νέοι ελεύθεροι χώροι στον Πειραιά και στα Καμίνια, καθώς και τα πάρκα του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας στο Νέο Φάληρο, και Δηλαβέρη στη Λεύκα.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Ας δούμε ποιες είναι οι συνθήκες στις επιμέρους περιοχές του Πειραιά:

- Πειραιϊκή, Χατζηκυριάκειο, Φρεαττύδα (1η δημοτική ενότητα). Οι εκτάσεις πρασίνου καλύπτουν μόλις 24 στρέμματα, δηλαδή η αναλογία είναι 0,45 τ.μ. ανά κάτοικο.
- Κέντρο, Προφήτης Ηλίας, Καστέλλα, Ευαγγελίστρια, Γούβα (2η δημοτική ενότητα). Υπάρχουν ελεύθεροι χώροι έκτασης 275 στρεμμάτων, αλλά οι χώροι πρασίνου είναι μόλις 74 στρέμματα, δηλαδή η αναλογία του πρασίνου είναι 1,85 τ.μ./κάτοικο.
- Νέο Φάληρο, Σούδα (3η δημοτική ενότητα). Οι ελεύθεροι χώροι ανέρχονται σε 233 στρέμματα και λόγω του ΣΕΦ οι πράσινοι χώροι καλύπτουν μεγάλο μέρος από αυτά (112 στρέμματα). Η αναλογία πρασίνου ανέρχεται στα 8,74 τ.μ./κάτοικο, λόγω του μικρού πληθυσμού της περιοχής.
- Καμίνια, Παλαιά Κοκκινιά (4η δημοτική ενότητα). Η περιοχή διαθέτει 77 στρέμματα ελεύθερων χώρων, με 39 στρέμματα πρασίνου. Έτσι η αναλογία ανέρχεται στο 1,27 τ.μ./ κάτοικο.
- Μανιάτικα, Αγία Σοφία, Άγιος Διονύσιος, Άγιος Δημήτριος (5η δημοτική ενότητα). Η περιοχή διαθέτει μόλις 47 στρέμματα ελεύθερων χώρων, εκ των οποίων τα 36 στρέμματα είναι πράσινο. Έτσι η αναλογία διαμορφώνεται σε 0,77 τ.μ./κάτοικο. «Η αναλογία θεωρείται η χειρίστη όλου του Πειραιά δεδομένης της απόστασης των περιοχών κατοικίας από την ακτή και τον αποκλεισμό τους πίσω από πρώην βιομηχανικές ζώνες». Όπως επισημαίνει η ομάδα του ΕΜΠ, η αξιοποίηση και φύτευση των υπαρχόντων ελεύθερων χώρων στον Πειραιά, χωρίς νέες απαλλοτριώσεις, μπορεί να υπερτριπλασιάσει την αναλογία πρασίνου. Σε περίπτωση αξιοποίησης επιπλέον ελεύθερων χώρων, μπορούν να δημιουργηθούν τρεις μεγάλοι ελεύθεροι χώροι για αστικό πράσινο με επιφάνειες 835 στρεμμάτων και διαδρομές πρασίνου 11 χλμ., με μητροπολιτική εμβέλεια. Εν δυνάμει ελεύθεροι χώροι θα μπορούσαν να είναι και το απόθεμα των πρώην βιομηχανικών και λιμενικών χώρων στη Λεύκα, στο Νέο Φάληρο, στη Δραπετσώνα, στο Παλατάκι, τα στρατόπεδα των Καμινίων και ο ανενεργός σιδηροδρομικός διάδρομος Λεύκας - Αγίου Διονυσίου. Επιστημονικός υπεύθυνος στην ερευνητική ομάδα του ΕΜΠ ήταν ο καθηγητής Νίκος Μπελαβίλας, κύρια ερευνήτρια η Πολίνα Πρέντου, ενώ συμμετείχαν η Φερενίκη Βαταβάλη και η Νάντια Σουρέλη, καθώς και ομάδα φοιτητών και αρχιτεκτόνων.

Πηγή <http://www.kathimerini.gr/820168/article/epikairothta/perivallon/o-peiraias-mporei-na-ginei-oash-prasinoy>

ΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΣΙΝΟ: ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Σχεδιασμός

Κάθε κατηγορία αστικού πράσινου απαιτεί το δικό της ιδιαίτερο σχεδιασμό:

- Το πράσινο στα μπαλκόνια και ταράτσες (οροφώκηποι) είναι θέμα που αφορά τους ένοικους του σπιτιού-διαμερίσματος ή της πολυκατοικίας και φυσικά θα πρέπει να είναι πεπεισμένοι ότι ο ειδικός έχει την ικανότητα να προσφέρει χρήσιμες σχεδιαστικές οδηγίες.
- Το κινητό πράσινο μπορεί να λύσει σοβαρά προβλήματα επέκτασης και αύξησης του πρασίνου στον αστικό ιστό. Αυτό μπορεί να εγκατασταθεί σε μεγάλες γλάστρες και μεγάλα δοχεία (ξύλινα, πλαστικά, πιθάρια, ζαρντινιέρες κ.ά.), σε χώρους με τιμεντένιο κατάστρωμα και σε χώρους διεκδικούμενους.
- Οι πέργκολες (απομόνωση δίπλευρη, από κάτω και από πάνω) σε δρόμους στενούς και μικρού κυκλοφοριακού φόρτου, μπορεί να αυξάνουν την επιφάνεια του πράσινου και να βελτιώσουν σημαντικά την αισθητική της πόλης.
- Ο σχεδιασμός των πάρκων είναι αρκετά διαδεδομένη διαδικασία, όμως η προσέγγιση του θέματος χρειάζεται επαναπροσδιορισμό των κριτηρίων και σοβαρή έρευνα των μεταβλητών που δρουν ως χαρακτηριστικά στοιχεία του τοπίου.
- Ο σχεδιασμός των δεντροστοιχιών στις πόλεις πάσχει κυρίως λόγω χρησιμοποίησης ακατάλληλων φυτικών ειδών (όπως χρήση ειδών λεύκης με μεγάλη υδακατανάλωση, γρήγορη γήρανση, μη ανθεκτικότητα σε ανέμους, διασπορά των σπόρων με πρόκληση αλλεργικών φαινομένων και ρύπανση αυλών και δρόμων. Στην περίπτωση των δεντροστοιχιών θα πρέπει τα είδη να επιλέγονται με πολύ φροντίδα και προσοχή και πολλοί παράγοντες θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, όπως αντοχή στη ρύπανση και αύξηση θερμοκρασίας, το ριζικό σύστημα, οι ανάγκες σε νερό, ο όγκος των δένδρων κ.ά.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Διαχείριση

Ο διαχειριστής του αστικού πράσινου, στέλεχος του ΟΤΑ, αντιμετωπίζει αρκετά θέματα. Ακόμα και όταν η μελέτη είναι ολοκληρωμένη, πρέπει από την αρχή να ενδιαφερθεί με την επιλογή της θέσης που θα φυτευτεί το φυτό. Η μικρή αλλαγή της θέσης δεν πρέπει μόνο να επιτρέπεται, αλλά να αφήνεται σε αυτόν η επιλογή της συγκεκριμένης θέσης, αφού εξετάσει το μικρότοπο (έδαφος, έργα υποδομών, απόκρυψη καταστημάτων κ.ά.) να μετακινήσει τη θέση της φύτευσης.

Η συντήρηση του φυτικού υλικού και του πρασίνου γενικότερα είναι εξίσου σημαντική με το σχεδιασμό και την εγκατάστασή του. Απαιτεί προσωπικό με επαρκή υλικοτεχνική υποδομή και την ανάλογη τεχνογνωσία. Στις εργασίες αυτές συμπεριλαμβάνονται:

- ορθολογική χρήση των υδάτινων πόρων και εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων άρδευσης (αυτόματη άρδευση, συστήματα κεντρικού ελέγχου δικτύων κλπ)
- λιπάνσεις σύμφωνα με τις ανάγκες του φυτικού υλικού και τη γονιμότητα του εδάφους
- καταπολεμήσεις εχθρών και εντόμων με χρήση κατάλληλων σκευασμάτων (χημικά -βιολογικά), και πάντα σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που διέπει την εφαρμογή τους στο αστικό περιβάλλον
- επεμβάσεις ελέγχου της ανάπτυξης του φυτικού υλικού (κλαδεύσεις), για λόγους επικινδυνότητας, περιορισμένου αυξητικού χώρου, παρουσία δικτύων και υποδομών (ηλεκτρικά καλώδια, δίκτυα ύδρευσης κλπ)
- διαχείριση της παραγόμενης βιομάζας από τα υπολείμματα της συντήρησης του πρασίνου με σύγχρονες μεθόδους ανακύκλωσης και κομποστοποίησης.

Πηγή http://www.citybranding.gr/2013/04/blog-post_8.html

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ

...Η νέα έκθεση για την Παγκόσμια Βιοποικιλότητα που δόθηκε στη

«Τα νέα δεν είναι καλά», είτε χαρακτηριστικά ο Αχμέντ Ντγιονγκλάφ, γραμματέας της Διεθνούς Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα, που δημοσιεύει τη σχετική έκθεσή της κάθε τέσσερα χρόνια. «Εξακολουθούμε να έχουμε απώλειες βιοποικιλότητας με ρυθμούς που δεν καταγράφηκαν ποτέ άλλοτε στην Ιστορία και τα ποσοστά εξαφάνισης ειδών μπορεί να είναι και 1.000 φορές υψηλότερα». Η κοινή δέσμευση για μια «σημαντική μείωση» του ρυθμού απώλειας βιοποικιλότητας, με έτος στόχο το 2010, καθορίστηκε στο πλαίσιο της Διεθνούς Σύμβασης για τη Βιοποικιλότητα και συμπεριελήφθη από τον ΟΗΕ στους λεγόμενους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας. Ομως, καμία χώρα στον κόσμο, με βάση τις 110 εθνικές εκθέσεις που συμπεριελήφθησαν στο σχετικό πρόγραμμα, δεν έχει καλύψει αυτόν τον στόχο.

Ως βιοποικιλότητα ή βιολογική ποικιλότητα ορίζεται κυρίως το σύνολο των γονιδίων, των βιολογικών ειδών, των οικοσυστημάτων και των πολιτισμών μιας περιοχής. Ο μεγάλος αριθμός και η ποικιλομορφία των σύγχρονων μορφών ζωής στη γη είναι το αποτέλεσμα εκατοντάδων εκατομμυρίων χρόνων εξελικτικής ιστορίας.

Η νέα έκθεση, με τίτλο «Παγκόσμιες Προοπτικές της Βιοποικιλότητας», προειδοποιεί ότι η ανθρώπινη δραστηριότητα φέρνει το περιβάλλον σε τρία κρίσιμα «σημεία καμπής», πέρα από τα οποία η ζημιά θα είναι μη αναστρέψιμη. «Η βιοποικιλότητα στηρίζει τη λειτουργία των οικοσυστημάτων, από τα οποία εξαρτιόμαστε για τροφή και καθαρό νερό... Οι σύγχρονες τάσεις μάς φέρνουν όμως πιο κοντά σε μια σειρά από σημεία καμπής που θα μπορούσαν να περιορίσουν καταστροφικά την ικανότητα των οικοσυστημάτων να μας παρέχουν αυτές τις βασικές υπηρεσίες», επισήμανε σε παρέμβασή του ο γενικός γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, Μπαν Κι-Μουν.

Σημεία καμπής

* Η αποψίλωση των δασών στην περιοχή του Αμαζονίου επιδεινώνει την κλιματική αλλαγή, επηρεάζει τις βροχοπτώσεις σε τοπικό επίπεδο και επιταχύνει την εξαφάνιση ειδών.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

* Πολλές λίμνες και ποτάμια πλήττονται από το φαινόμενο του ευτροφισμού: Τα λιπάσματα που καταλήγουν στα νερά προκαλούν υπερβολική ανάπτυξη φυκιών, τα οποία όταν σαπίζουν εξαντλούν το οξυγόνο και εξαλείφουν κάθε άλλη μορφή ζωής.

* Οι κοραλλιογενείς ύφαλοι, που αξιοποιούνται ως σημαντικά αλιευτικά πεδία, απονεκρώνονται από την υπερεκμετάλλευση, αλλά και από την αύξηση της θερμοκρασίας και της οξύτητας των θαλασσών.

Σύμφωνα με την έκθεση, ενώ σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στη μείωση του ρυθμού απώλειας των τροπικών δασών και των δασών μαγκρόβιων φυτών σε ορισμένες περιοχές, οι υγρότοποι, τα έλη με υψηλά ποσοστά αλατότητας (αλόελος), όπως και οι κοραλλιογενείς ύφαλοι περιορίζονται σημαντικά.

Οικονομική αντιστοιχία

Σε δύσκολες εποχές, επειδή δεν δείχνουμε να καταλαβαίνουμε την οικονομική σημασία αυτού του μεγάλου προβλήματος, τα Ηνωμένα Έθνη επισημαίνουν ότι το οικονομικό εκτόπισμα της απώλειας της βιοποικιλότητας είναι τεράστιο.

«Πολλές σύγχρονες οικονομίες δεν βλέπουν την τεράστια αξία της ποικιλότητας στα ζώα, τα φυτά και σε άλλες μορφές ζωής και τον σημαντικό ρόλο τους για την υγεία και τη λειτουργία των οικοσυστημάτων», τονίζει ο Ακίμ Στάνιερ, διευθυντής του Περιβαλλοντικού Προγράμματος του ΟΗΕ. «Η ανθρωπότητα έχει κατασκευάσει την ψευδαίσθηση ότι με κάποιον τρόπο μπορούμε να τα βγάλουμε πέρα χωρίς βιοποικιλότητα ή ότι πρόκειται για επουσιώδες πρόβλημα στον σύγχρονο κόσμο μας... Η αλήθεια είναι όμως ότι τη χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ σε έναν πλανήτη των έξι δισεκατομμυρίων ανθρώπων που θα φτάσουν στα 9 δισεκατομμύρια το 2050».

Μάλιστα, από το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα του ΟΗΕ γίνεται σαφές ότι είναι ακριβώς η έλλειψη οικονομικής αποτίμησης της αξίας της βιοποικιλότητας, που στην πραγματικότητα είναι μετρήσιμη σε πολλά τρισεκατομμύρια δολάρια από τα οφέλη που αποκομίζουμε μέσω της υγιούς λειτουργίας των οικοσυστημάτων, που συμβάλλει τρόπον τινά στην απώλεια της βιοποικιλότητας.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Η ρύπανση του περιβάλλοντος, η καταστροφή των δασών, η ερημοποίηση των εδαφών, η μόλυνση των υδάτων, η αυξημένη θήρευση και πολλές άλλες αιτίες συμβάλλουν στη μείωση της βιοποικιλότητας και στερούν τον άνθρωπο από μέσα που αποδεικνύονται πολύτιμα για την προστασία της υγείας του, ενώ ταυτόχρονα του επιβάλλουν το τεράστιο κόστος της αποκατάστασης της ισορροπίας των οικοσυστημάτων, που δεν είναι πάντοτε εφικτό ή ακόμη κι όταν είναι κοστίζει ακριβά.

Η έκθεση του ΟΗΕ δόθηκε στη δημοσιότητα την ώρα που κυβερνήσεις ξεκινούν στο Ναϊρόμπι συνομιλίες προς αναζήτηση νέων τρόπων για την καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος απώλειας της παγκόσμιας βιοποικιλότητας, τα οποία θα αποτελέσουν τη «μαγιά» για την υιοθέτηση μέτρων στο Συνέδριο για τη Βιοποικιλότητα που θα διεξαχθεί στη Ναγκόγια της Ιαπωνίας, τον Οκτώβριο. *

Πηγή <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=161286>

ΜΕΙΩΜΕΝΗ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ

Κατά 30% συγκριτικά με το 1970 έχει μειωθεί η βιοποικιλότητα του πλανήτη σύμφωνα με νέα στοιχεία της περιβαλλοντικής οργάνωσης WWF, με το μεγαλύτερο πλήγμα να το δέχονται τα τροπικά είδη. Σύμφωνα με τους ερευνητές, για το γεγονός αυτό ευθύνεται η κατασπατάληση του 50% των φυσικών πόρων της Γης. Για την ακρίβεια, όπως μαρτυρούν τα στοιχεία της έκθεσης «2012 Living Planet Report», η ανθρωπότητα καταναλώνει μέσα σε διάστημα ενός έτους, πόρους που η Γη θα μπορούσε να αποκαταστήσει σε 1,5 χρόνο. Όπως συμπεραίνουν οι ειδικοί που πραγματοποίησαν την έρευνα, η ανθρωπότητα εμφανίζεται υπερχρεωμένη απέναντι στη Γη. Μέχρι το 2008 είχε καταγραφεί κακοποίηση του 50% της βιοχωρητικότητας του πλανήτη - στην οποία συγκαταλέγονται οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι εκτάσεις Γης και η απορρόφηση των ρύπων.

Στην έκθεση των ειδικών υπάρχει μεταξύ άλλων και η αναλυτική αξιολόγηση κρατών, βάσει του οικολογικού τους αποτυπώματος. Στη λίστα των 10 πιο «λαίμαργων» κρατών φιγουράρουν το Κατάρ, το Κουβέιτ, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, η Δανία, οι ΗΠΑ, το Βέλγιο, η Αυστραλία, ο Καναδάς, η Ολλανδία και η Ιρλανδία.

πηγή: <http://www.biodiversitygr.org/902rhothetarhoalpha.html>

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Πολλές προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές σε γερμανικά παράκτια κρατίδια κινδυνεύουν. Περιβαλλοντικές οργανώσεις αλλά και η Κομισιόν ζητούν δικαστικά από τη γερμανική κυβέρνηση να λάβει άμεσα μέτρα.

Το 2004 η Γερμανία ανακήρυξε δέκα θαλάσσιες περιοχές της, τέσσερις στη Βόρεια και έξι στη Βαλτική Θάλασσα, ως προστατευόμενα θαλάσσια πάρκα, λόγω της πλούσιας χλωρίδας και πανίδας τους. Η θαλάσσια αυτή περιοχή καλύπτει περίπου 11.000 τ.μ και από το 2007 αναγνωρίστηκε ως προστατευόμενη ζώνη και από την ΕΕ. Ωστόσο μέχρι σήμερα δεν έχει περιφραχθεί, σύμφωνα με όσα προβλέπει η ευρωπαϊκή νομοθεσία, ενώ δεν έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των υφάλων, όπου ζουν και αναπαράγονται θαλάσσια θηλαστικά υπό εξαφάνιση.

Πρόσφατα γερμανικές περιβαλλοντικές ενώσεις πολιτών προσέφυγαν σε διοικητικό δικαστήριο της Κολωνίας κατά του γερμανικού δημοσίου, προκειμένου να αναγκάσουν την κυβέρνηση της να λάβει άμεσα μέτρα για την προστασία των θαλάσσιων πάρκων που υπάρχουν εντός της γερμανικής ΑΟΖ (Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη). Πρόσφατα μάλιστα και η Κομισιόν επέρριψε στη Γερμανία καθώς και σε άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ ότι παραβιάζουν συστηματικά το σχετικό ευρωπαϊκό πλαίσιο, προσφεύγοντας δικαστικά εναντίον τους. Η Κομισιόν κατηγορεί συγκεκριμένα το γερμανικό υπουργείο Περιβάλλοντος ότι δεν έχει λάβει μέχρι σήμερα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των περιοχών αυτών, παρά τις σχετικές δεσμεύσεις. «Οι κανόνες για την προστασία αυτών των θαλάσσιων ζωνών επί χρόνια δεν τηρούνταν», αναφέρει η Νάντια Ζίμπαρτ από τη γερμανική περιβαλλοντική οργάνωση BUND.

Συγκεκριμένα σχέδια

Ήδη στο πλαίσιο των συζητήσεων για το σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού της Χριστιανικής Ένωσης (CDU/CSU) με τους Σοσιαλδημοκράτες (SPD) το 2013 είχε διαφανεί ότι η γερμανική κυβέρνηση θα αναλάμβανε δράσεις για την προστασία των θαλάσσιων αυτών ζωνών. Ωστόσο στην πράξη οι συζητήσεις συνάντησαν εμπόδια, κυρίως λόγω του υψηλού κόστους που απαιτούνταν για τη λήψη μέτρων προστασίας.

Ωστόσο λόγω των εκκρεμών δικαστικών υποθέσεων και μετά τις ευρωπαϊκές πιέσεις τα παράκτια κρατίδια σε συνεργασία με το ομοσπονδιακό υπουργείο Περιβάλλοντος σχεδιάζουν τώρα να αποδεσμεύσουν κάποια κονδύλια για την προστασία των προστατευόμενων ζωνών. Στο μεταξύ, όπως επισημαίνει ο Στέφαν Λούτερ

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

από το γερμανικό παράρτημα του WWF, η Γερμανία θα μπορούσε να εμπνευστεί και από το παράδειγμα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, όπως της Ιρλανδίας, η οποία ήδη έχει καταφέρει να προστατεύσει αντίστοιχες υφαλογενείς θαλάσσιες ζώνες από την υπεραλίευση με χαμηλό κόστος. Αντίστοιχα έχει πράξει και η Ισπανία και μάλιστα σε μια μεγάλη θαλάσσια ζώνη στα ανοιχτά του Ατλαντικού. Ας σημειωθεί πάντως ότι σε περίπτωση που οι προσφυγές κατά της Γερμανίας γίνουν δεκτές, δεν θα είναι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αλλά και οι τοπικές κυβερνήσεις των κρατιδίων που θα επωμισθούν τα οικονομικά βάρη.

Πηγή <http://www.dw.com/el>

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΩΤΑ ΣΕ ΛΙΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΙΝΕΣ

Η νυχτερινή φωταψία στα λιμάνια και τις μαρίνες, προσελκύει κάποιους θαλασσινούς οργανισμούς, ενώ διώχνει άλλους, γεγονός που όχι μόνο ανατρέπει την ισορροπία του θαλάσσιου οικοσυστήματος, αλλά επίσης μπορεί να προξενήσει ζημιές στα πλοία και τα άλλα σκάφη. Αυτό είναι το συμπέρασμα μιας νέας βρετανικής επιστημονικής έρευνας, η οποία προειδοποιεί ότι, εξαιτίας του τεχνητού φωτισμού, προσελκύνονται οργανισμοί που προσκολλώνται στο κύτος των σκαφών, προκαλώντας απρόβλεπτα προβλήματα.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον οικολόγο δρα Τόμας Ντέιβις του Πανεπιστημίου του Έξετερ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό βιολογίας "Biology Letters" της Βασιλικής Εταιρείας επιστημών της Βρετανίας, σύμφωνα με το BBC και το "Science", πραγματοποίησαν πειράματα σε ένα μικρό λιμάνι, δημιουργώντας διαφορετικές συνθήκες φωτισμού και μελετώντας τις επιπτώσεις στο θαλάσσιο οικοσύστημα, αλλά και στα σκάφη.

Όπως διαπίστωσαν, σχεδόν το 40% των συνολικών θαλάσσιων ειδών επηρεάστηκαν θετικά ή αρνητικά. Υπήρχαν θαλάσσια είδη που προτιμούσαν το σκοτάδι και σύντομα εγκατέλειπαν τα υπερφωτισμένα νερά. Άλλα είδη όμως, όπως ορισμένα σκουλήκια, έλκονταν έντονα από το φως, πράγμα μάλλον δυσάρεστο για τη ναυπηγική βιομηχανία, καθώς μια μαζική εισροή τέτοιων ειδών (μικροοργανισμών, φυκών, ασπόνδυλων κ.α.) μπορεί να επιβραδύνει την κίνηση των σκαφών, ενώ είναι και δύσκολο να καθαρισθούν από τη στιγμή που προσκολλώνται στο κάτω μέρος ενός πλοίου ή μιας βάρκας.

Πηγή <http://www.topontiki.gr/article/126940/kindynos-thanatos-gia-ta-thalassia-oikosystimata-ta-fota-se-limania-kai-marines>

ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΩΝ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ ΤΟΥ DYLAN WALSH

Όταν το καλοκαίρι του 2012 η φωτιά έφτανε στην αυλή του σπιτιού του Jon Cummings, είχε ήδη διανύσει 90 χιλιόμετρα δύσβατης περιοχής στον Εθνικό Δρυμό Salmon-Challis, στην πολιτεία του Αϊντάχο. Πυκνός καπνός θάμπωνε το φως της μέρας και αναμμένα κάρβουνα κυλούσαν στο ρέμα που έβραζε. Οι πυροσβέστες κατάφεραν να σώσουν το σπίτι και την περιουσία του Jon, αλλά οι γείτονές του ανάντη στο ποτάμι στάθηκαν λιγότερο τυχεροί. «Δεν κήκαν σπίτια, αλλά το τοπίο που αντίκρισαν οι άνθρωποι όταν επέστρεψαν, θύμιζε κρανίου τόπο» είπε ο ίδιος.

Το καλοκαίρι του 2012, περισσότερα από 36 εκατομμύρια στρέμματα επλήγησαν από δασικές πυρκαγιές, κυρίως στα δυτικά και νοτιοδυτικά των Ηνωμένων Πολιτειών. Μόνο σε δύο ακόμα περιπτώσεις τα τελευταία πενήντα χρόνια είχαμε τόσο εκτεταμένες καταστροφές. Η μια το 2006 και η επόμενη το 2007 με την πεντάδα να κλείνουν άλλες δυο πυρκαγιές της τελευταίας δεκαετίας.

Σύμφωνα με τους ειδικούς σε θέματα δασοπονίας, αυτή η δυσοίωνη τάση φέρει εμφανώς τα σημάδια της κλιματικής αλλαγής: Καθώς η μέση θερμοκρασία αυξάνεται, η υγρασία από την βλάστηση και το χώμα εξατμίζεται ταχύτερα. Παράλληλα, δεν παρατηρείται ανάλογη αύξηση στις βροχοπτώσεις και χιονοπτώσεις ώστε να αντισταθμιστεί αυτή η απώλεια. Όλα τα μαθηματικά μοντέλα προβλέπουν ότι το υδατικό έλλειμμα στην συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη, θα μεγαλώνει διαρκώς τα επόμενα χρόνια.

«Τα πρώτα σημάδια της κλιματικής αλλαγής είναι εδώ» λέει η Amber Soja, ανώτερη ερευνήτρια στη NASA η οποία μελετά την επίδραση του κλίματος στις πυρκαγιές. «Έχουμε πλέον αποδείξεις που προκύπτουν από την μελέτη των πυρκαγιών».

Σύμφωνα με τους ερευνητές, η μείωση των χιονοπτώσεων στα Βραχώδη Όρη, το πρώιμο λιώσιμο του χιονιού κατά την άνοιξη, η μείωση του μέσου ύψους βροχοπτώσεων, τα θερμότερα φθινόπωρα, όλα συνέβαλαν στην επέκταση της περιόδου εκδήλωσης πυρκαγιών κατά 80 ημέρες τα τελευταία 30 χρόνια. Η μέση διάρκεια των μεμονωμένων συμβάντων – ο χρόνος δηλαδή διάρκειας κάθε ξεχωριστής πυρκαγιάς – έχει επίσης εκτιναχθεί στις πέντε αντί της μιας εβδομάδας.

Ο Anthony Westerling του Πανεπιστημίου Merced της Καλιφόρνια, ένας από τους πλέον ειδικούς των Δυτικών Πολιτειών σε θέματα δασικών πυρκαγιών σημειώνει ότι η αυξανόμενη ξηρασία στα Βραχώδη Όρη, καθώς όλη

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

η περιοχή εξακολουθεί να γίνεται πιο θερμή, θα επιδεινώσει το πρόβλημα. «Πρόκειται να γίνουμε μάρτυρες μια τεράστιας ποσοστιαίας αύξησης των καμένων περιοχών. Αυτό που βλέπουμε είναι μόνο η αρχή» λέει.

Οι ερευνητές επισημαίνουν ότι παρόμοιες αλλαγές εμφανίζονται σε όλον τον κόσμο, ακόμα και στα αρκτικά και υποαρκτικά δάση στα γεωγραφικά πλάτη από την Αλάσκα ως την ανατολική Σιβηρία. Στον Καναδά, η μέση ετήσια καμένη έκταση έχει διπλασιαστεί από το 1970, σύμφωνα με τον Mike Flannigan, καθηγητή δασικών πυρκαγιών του Πανεπιστημίου της Αλμπέρτα.

Στην Ρωσία, όπου εστιάζεται η έρευνα της κυρίας Soja, τα στοιχεία ενισχύουν τα συμπεράσματα. Σε μια άσχημη περίοδο, καίγονται πλέον εκατοντάδες εκατομμύρια δασικής γης. Μόνο κατά την περσινή χρονιά, κάηκαν 296 εκατομμύρια στρέμματα γης, κυρίως δάση κωνοφόρων (Τάιγκα), στην κεντρική Σιβηρία. «Πρέπει να αναθεωρήσουμε τον ορισμό του φυσιολογικού εξαιτίας της έκτασης των πυρκαγιών στη Σιβηρία και μόνο», λέει.

Δεν είναι όμως μόνη η αύξηση της καμένης έκτασης που ορίζει τη σοβαρότητα των δασικών πυρκαγιών. Εξίσου ανησυχητικό είναι το βάθος που φτάνουν οι φωτιές μέσα στο έδαφος.

Το παραπάνω προβληματίζει ιδιαίτερα τους επιστήμονες, καθώς στα εδάφη των αρκτικών δασών αποθηκεύεται το 30% του διοξειδίου του άνθρακα της γης, το περισσότερο δεσμευμένο σε στρώματα τύρφης που σχηματίστηκε στρώση – στρώση στο πέρασμα χιλιετιών. Καθώς αυτοί οι τυρφώνες στεγνώνουν, γίνονται εύφλεκτοι και οι πυρκαγιές φτάνουν βαθύτερα, απελευθερώνοντας πολύ περισσότερο άνθρακα από μια συμβατική δασική πυρκαγιά.

Σε μελέτη που δημοσιεύτηκε το 2002 και αφορούσε μια ιδιαίτερα σοβαρή πυρκαγιά σε τυρφώνα της Ινδονησίας το 1997, ο Flannigan επεσήμανε ότι το 20 με 30 % των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εκείνη τη χρονιά προήλθαν από την συγκεκριμένη και μόνο πυρκαγιά. «Τα αποθέματα τύρφης της Ινδονησίας είναι ελάχιστα μπροστά σε αυτά της Αρκτικής Ζώνης» τονίζει. «Αν η κατάσταση με τις πυρκαγιές συνεχιστεί, οι εκπομπές από την φωτιά στην Ινδονησία θα φαντάζουν σαν μια σταγόνα στον κουβά».

Τα αρκτικά δάση μπορεί να μετατραπούν από αποθήκες σε πηγές CO₂. Τα δάση τότε θα συντελούν τρόπον τινά, αντί να αποτρέπουν την κλιματική αλλαγή.

Η μετατροπή από αποθήκη σε πηγή έχει ήδη καταγραφεί στην Βρετανική Κολομβία: Μια ανάλυση του 2008 που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Nature, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι από το 2003 οι πυρκαγιές και οι

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

απροσδόκητοι μαζικοί θάνατοι δέντρων που προσβλήθηκαν από το σκαθάρι των φλοιών, έχει μετατρέψει μια έκταση σχεδόν 390.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων δάσους – υπερδιπλάσια της Ελλάδας – σε μια απέραντη πηγή εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

Όλες οι αχανείς δασικές εκτάσεις του Καναδά βρίσκονται πλέον στο σημείο καμψής και σύμφωνα με πηγές της Καναδικής Δασικής Υπηρεσίας μπορεί σύντομα να εκλύουν περισσότερο διοξείδιο άνθρακα από όσο απορροφούν.

«Καθώς συνεχίζονται οι δασικές πυρκαγιές, περιμένουμε να δούμε τα δάση μας να γίνονται πηγές άνθρακα» είπε ο Flannigan

Ενώ η αναγέννηση του δάσους υπό φυσιολογικές συνθήκες βοηθά να αντισταθμιστούν αυτές οι εκλύσεις, οι μεταβολές του οικοσυστήματος κάτω από την πίεση της κλιματικής αλλαγής μας οδηγεί να εισάγουμε έναν βαθμό αβεβαιότητας σε αυτόν τον κύκλο. Στη Ρωσία για παράδειγμα, παρατηρείται ένα φαινόμενο που ονομάστηκε «πράσινη ερημοποίηση» και σύμφωνα με το οποίο η στέπα αντικαθιστά την τσίγκα στον απόηχο μεγάλων και σοβαρών δασικών πυρκαγιών. Το δάσος κωνοφόρων και πλατύφυλλων που αποκαλούμε τσίγκα δεν δείχνει σημάδια ανάκαμψης. «Είναι πιθανό όλος ο 21ος αιώνας να σημαδευτεί από τέτοια φαινόμενα μετάβασης από μια κατάσταση σε άλλη» δήλωσε ο Westerling, ο οποίος παρατήρησε παρόμοιες αλλαγές στις δυτικές Ηνωμένες Πολιτείες. «Τόποι όπου φαινόμενα πυρκαγιών αυξάνονται δραματικά, θα δείχνουν εντελώς διαφορετικοί στο κοντινό μέλλον».

Οι επιπτώσεις

Οι επιπτώσεις των μεγάλων δασικών πυρκαγιών στην υγεία προκαλούν επίσης μια αυξανόμενη ανησυχία, ειδικά για τους πληθυσμούς στις παρυφές των δασών. Ο ασφαλιστικός κολοσσός Munich R εκτιμά ότι τα αιωρούμενα σωματίδια και ο «τοξικός καπνός» από τις δασικές πυρκαγιές του 2010, σε συνδυασμό με τις υψηλές θερμοκρασίες, ευθύνονται για 56.000 θανάτους – οι περισσότεροι εκ των οποίων στη Μόσχα – τον Ιούλιο και τον Αύγουστο εκείνης της χρονιάς. Αλλά και πέρυσι ένας διευθυντής προγράμματος στο Τμήμα Υγείας και Πρόνοιας του Αϊντάχο, κήρυξε σε κρίση ποιότητας αέρα την μικρή πόλη Salmon, κοντά στο κτήμα του Jon Cummings.

Η Δασική Υπηρεσία των Ηνωμένων Πολιτειών, προβλέπει επίμονη ξηρασία και αυξημένο κίνδυνο πυρκαγιάς κατά μήκος των δυτικών και νότιων Ηνωμένων Πολιτειών. «Εκτιμούμε ότι και φέτος θα είναι ένα ακόμη

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Δύσκολο έτος στη μάχη κατά των δασικών πυρκαγιών» έγραφε ο επικεφαλής της Δασικής Υπηρεσίας Tom Tidwell σε έγγραφό του της 20ης Φεβρουαρίου.

Πολιτικές αντιμετώπισης

Για το μεγαλύτερο μέρος του 20ου αιώνα, η Δασική Υπηρεσία των ΗΠΑ ακολούθησε μια επιθετική πολιτική σε σχέση με την κατάσβεση δασικών πυρκαγιών η οποία επέτρεψε στον δασικό υποόροφο – το πάχος του οποίου ρυθμίζεται επί αιώνες από δασικές πυρκαγιές – να αυξηθεί σε πάχος και να γίνει μια πλούσια αποθήκη εξαιρετικά εύφλεκτων υλικών. «Τα δασικά οικοσυστήματα έχουν εξελιχθεί ανά τους αιώνες με τις φωτιές» εξηγεί ο Keith Koppen, δασολόγος στην Δασική Υπηρεσία της Montana. «Κατά την διάρκεια των 100 και πλέον ετών της κατάσβεσης των πυρκαγιών, αυτή η φυσική διαδικασία διακόπηκε».

Το 1995, η Δασική Υπηρεσία υιοθέτησε μια νέα πολιτική σε σχέση με τις δασικές πυρκαγιές. Σύμφωνα με αυτή, «οι φωτιές στα δάση είναι μια κρίσιμη φυσική διαδικασία η οποία πρέπει να επανεισαχθεί στα οικοσυστήματα». Έκτοτε, στην προσπάθεια να μειωθεί ή να μην επιτραπεί η συσσώρευση καύσιμης ύλης στον υποόροφο των δασών, η Δασική Υπηρεσία επέτρεψε σε μερικές πυρκαγιές σε ομοσπονδιακά δάση να κάνουν τον κύκλο τους. Παρ' όλα αυτά, σήμερα, η κλιματική αλλαγή κάνει πιο πολύπλοκο το έργο της Δασικής Υπηρεσίας. Η επίβλεψη και ο έλεγχος δασικής πυρκαγιάς στην οποία επιτρέπεται να μειώσει την συγκεντρωμένη καύσιμη ύλη, είναι εξαιρετικά δύσκολη και ριψοκίνδυνη διαδικασία λέει ο Scott Stephens καθηγητής σε θέματα πυρκαγιάς στο Πανεπιστήμιο Μπέρκλεϋ της Καλιφόρνια.

Προς το παρόν, 260 εκατομμύρια στρέμματα γης ή σχεδόν το ένα τρίτο της έκτασης που εποπτεύεται από την Δασική Υπηρεσία βρίσκεται στη ζώνη υψηλού ή πολύ υψηλού κινδύνου να υποστεί καταστροφική δασική πυρκαγιά εξ αιτίας της συσσώρευσης καύσιμης ύλης. Κάθε χρόνο, μόνο ένα μικρό τμήμα αυτής της σωρευμένης ύλης απομακρύνεται μέσω της υλοτομίας ή των ελεγχόμενων δασικών πυρκαγιών.

Σύμφωνα με έναν νέο σχεδιαστικό κανόνα ο οποίος εισήχθη το 2012, η Δασική Υπηρεσία εκπονεί σχέδια διαχείρισης για κάθε εθνικό δρυμό ξεχωριστά. Στα σχέδια αυτά ενσωματώνονται όλες οι επιστημονικές θέσεις σε σχέση με την κλιματική αλλαγή και την κατάσβεση πυρκαγιών. Ο Stephens δήλωσε ότι τα στελέχη της Δασικής Υπηρεσίας τείνουν να αποδεχτούν την σταδιακή μείωση της μηχανικής παρέμβασης και των ελεγχόμενων εμπρησμών και να επιτρέψουν στις φυσικές πυρκαγιές να εξελίσσονται και να ελέγχουν τον δασικό υποόροφο.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

«Οικονομικοί πόροι μεταφέρονται πλέον στην διαχείριση πυρκαγιών με σκοπό να τονιστεί το όφελος που προκύπτει για τον φυσικό πόρο από τις πυρκαγιές που προκαλούν κεραυνοί» λέει ο Stephens. Εξέφρασε την συγκρατημένη του αισιοδοξία ότι η νέα πολιτική της Δασικής Υπηρεσίας θα βοηθήσει να μειωθεί η σοβαρότητα των δασικών πυρκαγιών στην Αμερικανική Δύση. «Νομίζω ότι έχουν την δυνατότητα να τα καταφέρουν σε τέτοια κλίμακα ώστε να μειωθεί η τάση για μεγάλες πυρκαγιές» είπε.

Άλλοι ερευνητές όμως εκφράζουν σκεπτικισμό. Μια μελέτη αρκτικών δασών του 2009 η οποία δημοσιεύτηκε στο Global Change Biology και στη οποία συμμετείχε ο Flannigan αντανάκλα την επικρατούσα αντίληψη: «Ίσως απομένουν μια ή δυο δεκαετίες αυξημένου αριθμού πυρκαγιών πριν αντιληφθούμε ότι οι δασικές υπηρεσίες αδυνατούν να επιτελέσουν το έργο τους» λένε οι συγγραφείς.

Οι συνεχώς πιο έντονες δασικές πυρκαγιές συνδυασμένες με προϋπολογισμούς λιτότητας οι οποίοι έχουν μειώσει σημαντικά τις δυνατότητες πυρόσβεσης ανά τον κόσμο, έχουν γίνει πλέον ένα παγκόσμιο πρόβλημα. Η Soja, η ειδική της NASA σε ζητήματα πυρκαγιών, λέει ότι οι περικοπές στον προϋπολογισμό της Ρωσίας έχουν οδηγήσει σε σημαντική μείωση της πυροσβεστικής ικανότητας σε σχέση με τις αρχές του '90. «Είναι απλά αδύνατο για τους Ρώσους και τους Καναδούς να ελέγξουν αυτές τις φωτιές» λέει η Soja.

Ο Westerling λέει ότι μπορεί να ισχύει το ίδιο και για τις Ηνωμένες Πολιτείες. «Δεν έχουμε τους πόρους που απαιτούνται να φροντίσουμε σε μόνιμη βάση αυτές τις περιοχές» λέει αναφερόμενος στην υλοτομία, τους ελεγχόμενους εμπρησμούς και την μηχανική απομάκρυνση της καύσιμης ύλης από τον υποόροφο των δασών που θα μπορούσαν να μειώσουν την ένταση και την διάρκεια των δασικών πυρκαγιών. Ο προϋπολογισμός της Δασικής Υπηρεσίας που προβλέπεται για την πρόληψη των πυρκαγιών έχει περικοπεί κατά 500 εκατομμύρια δολάρια ή σε ποσοστό 15% σε σχέση με το 2010.

«Οι πυρκαγιές απλώς πρόκειται να συνεχίσουν ενισχυμένες από την κλιματική αλλαγή» λέει. «Θεωρώ ότι η γη θα καεί και εμείς θα πρέπει να συνεχίσουμε από εκείνο το σημείο και μετά»

Πηγή http://toperivallon.gr/wild_fire/

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΚΟΒΟΝΤΑΙ Η ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ 15 ΔΙΣ. ΔΕΝΤΡΑ

Υπάρχουν σήμερα λίγο περισσότερα από τρία τρισεκατομμύρια δέντρα (μεσαία και μεγάλα) πάνω στον πλανήτη μας, σύμφωνα με μια νέα διεθνή επιστημονική έρευνα, η οποία θεωρείται η ακριβέστερη εκτίμηση που έχει γίνει ποτέ.

Τα καλά νέα είναι ότι τα δέντρα είναι πολύ περισσότερα -σχεδόν οκταπλάσια- από όσα υπολόγιζαν έως τώρα οι επιστήμονες, καθώς η προηγούμενη εκτίμηση πριν μια δεκαετία ήταν το πολύ 400 δισεκατομμύρια δέντρα. Τα κακά νέα είναι ότι έχουν μείνει τα μισά δέντρα στη Γη, αφότου εμφανίστηκαν οι άνθρωποι σε αυτήν. Εκτιμάται ότι έχει χαθεί το 46% των δέντρων μετά την εμφάνιση του ανθρώπινου πολιτισμού.

Σήμερα περίπου 15 δισεκατομμύρια δέντρα κόβονται ή καίγονται κάθε χρόνο και από αυτά μόνο τα πέντε δισεκατομμύρια επαναφυτεύονται ή ξαναφυτρώνουν μόνα τους. Έτσι, κάθε χρόνο εκτιμάται ότι υπάρχει καθαρή απώλεια δέκα δισεκατομμυρίων δέντρων και μειώνεται κατά το 0,3% περίπου ο δασικός πλούτος της Γης.

Οι ερευνητές από 15 χώρες, με επικεφαλής τον Τόμας Κράουδερ της Σχολής Δασολογίας και Περιβαλλοντικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Γιέηλ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό "Nature", ανέφεραν ότι σε κάθε άνθρωπο που ζει σήμερα στη Γη, αντιστοιχούν περίπου 422 δέντρα.

Η νέα εκτίμηση βασίστηκε σε ένα συνδυασμό δορυφορικών και επίγειων στοιχείων και σε δειγματοληπτική ανάλυση -με τη βοήθεια υπερυπολογιστών- της ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο πυκνότητας σε δέντρα από τουλάχιστον 400.000 δασικές περιοχές παγκοσμίως.

Από τα συνολικά 3,04 τρισεκατομμύρια δέντρα, τα περισσότερα (περίπου 1,39 τρισ. ή 43%) υπάρχουν στις τροπικές και υποτροπικές περιοχές, τα 0,61 τρισ. (22%) στις εύκρατες και τα 0,74 τρισ. (24%) στα όρια του αρκτικού κύκλου. Τα βόρεια αυτά δάση από κωνοφόρα στη βόρεια Ρωσία, Σκανδιναβία και βόρεια Αμερική είναι και τα πιο πυκνά.

Είναι περιττό να τονιστεί πόσο σημαντικά είναι τα δέντρα για τη ζωή στον πλανήτη μας και για την επιβίωση της ανθρωπότητας (πρώτη ύλη για πολλά προϊόντα, βιοποικιλότητα, φωτοσύνθεση, δέσμευση διοξειδίου άνθρακα ατμόσφαιρας κ.α.). Δυστυχώς η ανθρώπινη παρουσία δεν είχε θετικές επιπτώσεις γι' αυτά. Η διαρκής

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

επέκταση των γεωργικών εκτάσεων σε βάρος των δασών, η υλοτόμηση, οι πυρκαγιές, η ρύπανση κ.α. αποψιλώνουν συνεχώς τα δάση.

Οι επιστήμονες εκτιμούν ότι συνολικά, μετά το τέλος της εποχής των παγετώνων πριν από 11.000 χρόνια, χάθηκαν από τη Γη εξαιτίας των ανθρώπων σχεδόν τρία τρισεκατομμύρια δέντρα.

«Η Ευρώπη ήταν κάποτε σχεδόν καλυμμένη από ένα γιγάντιο δάσος και σήμερα είναι σχεδόν μόνο πεδιάδες και χορτολιβαδικές εκτάσεις. Οι άνθρωποι ελέγχουν απολύτως τις πυκνότητες των δέντρων» ανέφερε ο Κράουδερ.

Πηγή <http://www.topontiki.gr/article/141282/kathe-hrono-kovontai-i-kaigontai-15-dis-dentra>

ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

του Αντώνιου Β. Καπετάνιου Δασολόγου-Περιβαλλοντολόγου

(με αφορμή την καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου του 2009 στην Ανατολική Αττική)

Το «αυστηρό» (!) Σύνταγμα του 1975 (στο άρθρο 24) απαγόρευσε τη μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που κάτι τέτοιο επιβάλλεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος (οι οποίοι λόγοι –κατά τη συνταγματική επιταγή– προσδιορίζονται στη δασική νομοθεσία). Στους λόγους αυτούς δεν εντάσσεται οπωσδήποτε η οικοπεδοποίηση και δόμηση των δασών, καθώς κάτι τέτοιο ρητά απαγορεύθηκε με τη συγκεκριμένη συνταγματική διάταξη. Μάλιστα, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι, ούτε ως χώροι πρασίνου μπορούν να ενταχθούν σε σχέδια πόλεων δάση ή δασικές εκτάσεις –δηλαδή επιβάλλεται να διαχειρίζονται και να προστατεύονται ως φυσικά αγαθά, τα οποία πρέπει ν' απολαμβάνονται από τον κάθε Έλληνα πολίτη (ακόμη κι αν είναι ιδιωτικά), χωρίς να δύνανται να υπαχθούν σε χρήσεις επιβαλλόμενες από τον πολεοδομικό σχεδιασμό.



«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Η παραπάνω απαίτηση είχε σκοπό να δείξει πολύ γενικά το πλαίσιο των αρχών και κανόνων αυστηρής προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας, όπως αυτή προκύπτει από το Σύνταγμα και τη δασική νομοθεσία, αποσκοπώντας να καταδειχθεί τούτο: ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις δεν οικοπεδοποιούνται, ούτε οικοδομούνται, και ότι η μόνη δημόσια Αρχή για τη διαχείριση και την προστασία τους, είναι η Δασική.

Στην πράξη όμως, όπως παγκοίμως είναι γνωστό, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις μετατρέπονται σε οικοπέδα και στήνονται σε αυτά οικίες, και τελικά επέρχεται, με το πλήρωμα του χρόνου, η επικύρωση και η νομιμοποίηση της ασύμβατης τούτης κατάστασης με διατάξεις νόμων, που ρυθμίζουν την ανωμαλία! (είναι γνωστές οι περιπτώσεις που κατά καιρούς απασχόλησαν τη Διοίκηση και την κοινωνία, και δεν απαιτείται ν' αναφερθούν σ' ένα κείμενο ανάλυσης, που δεν έχει ύφος καταγγελτικό). Τούτη όμως η κατάσταση, που –εμμέσως πλην σαφώς– συνιστά την παθογένεια και κακοπάθεια της ελληνικής κοινωνίας, οδηγεί στον εκφυλισμό και την αποσύνθεσή της! Χωρίς ποιότητα και χωρίς προσανατολισμό η κοινωνία, χωρίς να διαφυλάττει τις αρχές και τις αξίες της, είναι έρμη των παθών της, καταδικασμένη στον αργό βασανιστικό θάνατο της φθοράς κι εντέλει του μηδενισμού της -που, ω τι τραγωδία, λογίζεται ως ανάπτυξη!

Η δόμηση στις δασικού χαρακτήρα εκτάσεις, όπως προείπαμε, απαγορεύεται –μέγα δε ζήτημα υφίσταται με την προστασία των δημοσίων χορτολιβαδικών εκτάσεων, που κατά βάσιν αγνοούνται! Κάθε επιχειρούμενη αλλοίωση της μορφής των παραπάνω εκτάσεων (με εκχέρσωση ή φωτιά), για να μπορούν στη συνέχεια ν' αλλάξουν χρήση, συνιστά ενέργεια αυθαίρετη που (κανονικά) τιμωρείται. Η κήρυξη όμως της έκτασης ως αναδασωτέας, ως μέτρο άμεσης κι απόλυτης προστασίας της, την κατοχυρώνει; Η εξέλιξη των πραγμάτων σε πολλές περιπτώσεις μετά τη φωτιά, δείχνει πως όχι! Η διαμόρφωση τετελεσμένων καταστάσεων (με τη δημιουργία οικιών, οικισμών, κτημάτων, οικοπέδων κ.ά.), δημιουργεί προσδοκίες «τακτοποίησης» στο μέλλον και διαμορφώνει στη συνείδηση των καταπατητών (και του κόσμου γενικότερα) την εικόνα του μόνιμου, του βέβαιου και μη δυνάμενου ν' αλλάξει γεγονότος, συνεπώς του μελλοντικά τακτοποιήσιμου. Σε τούτο προσβλέπουν οι εμπρηστές και οι καταπατητές των δασών και δασικών εκτάσεων με τις ενέργειές τους.

Κανονικά, καμία άλλη νομοθεσία δε μπορεί να υποκαταστήσει τη δασική στη διαχείριση και προστασία του δασικού χώρου, ούτε να εισάγει ρυθμίσεις «τακτοποίησης» σε αυτόν (σχετική η διάταξη της δασικής νομοθεσίας που αναφέρθηκε στην παρούσα εισαγωγή). Υπήρξαν μάλιστα περιπτώσεις που όταν κάτι τέτοιο

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

επιχειρήθηκε, κρίθηκαν ως ανίσχυρες και ακυρώθηκαν οι σχετικές πράξεις από το ΣτΕ (ακυρώθηκαν άδειες δόμησης, ακυρώθηκαν αποφάσεις πολυεδόμησης περιοχών κ.ά.) Όμως, παρόλα αυτά, βλέπουμε τη δόμηση να επελαύνει στα δάση και τις δασικές εκτάσεις της χώρας, με κύρωση σχεδίων, με άδειες δόμησης, με «νόμιμες» παροχές νερού και ρεύματος... Και η πολιτεία, ψηφίζοντας νόμους νομιμοποίησης των παρανομιών (διατάξεις “κρυφές”, που δεν “υποψιάζουν”), να τακτοποιεί το έκνομο γεγονός!

Με την πριν από το Σύνταγμα του 1975 κατάσταση, δινόταν η δυνατότητα στους Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς να οικοδομήσουν σε δάση και δασικές εκτάσεις, με άδεια του Υπουργού Γεωργίας (βέβαια, προπολεμικά αποδόθηκαν πολλές δασικού χαρακτήρα εκτάσεις για οικιστική-γεωργική-κτηνοτροφική αποκατάσταση αστέγων, ακτημόνων κ.λπ., καθώς και προσφύγων του '22). Αυτοί οι οικισμοί, που δημιουργήθηκαν σε μεσογειακά οικοσυστήματα, «φιλικά» στη φωτιά, (κυρίως σε πευκοδάση) απέτυχαν κατά το πλείστον στην αποστολή τους, να οικίσουν αξιοπρεπώς!, αφού οι οικιστές τους έπρεπε «να ζουν επικινδύνως», με την απειλή της φωτιάς. Πολλά δε από τα οικοσυστήματα αυτά κάηκαν (ή καίγονται), λόγω του εύφλεκτου χαρακτήρα τους. Η επιδίωξη συνεπώς, της δημιουργίας «υγιεινών, ποιοτικών οικισμών» σε μεσογειακά οικοσυστήματα δεν επιτεύχθηκε, αφού τα δάση αυτά, ως έχοντα προορισμό να καίγονται και ν' αναγεννιούνται (στα πλαίσια της φυσικής οικολογικής τους διαχείρισης), ακολούθησαν ότι η φύση τους επέβαλλε. Το αίτιο της φωτιάς (το κάψιμο των κλαδιών στην αυλή του σπιτιού, το μπάρμπεκιου, ο σπινθήρας, το αναμμένο τσιγάρο, ο κεραυνός κ.ά.) ήταν αυτό περίμενε το ώριμο πευκοδάσος για την εκκίνηση του μηχανισμού φυσικής διαχείρισής του, αφού τούτο ξέρει: να καίγεται και ν' αναγεννιέται.

Η ύπαρξη συνεπώς οικισμών στα μεσογειακά οικοσυστήματα (κυρίως στα πευκοδάση της χαμηλής ζώνης) δεν είναι θεμιτή, καθότι συνιστά ασυμβίβαστο με την οικολογική λειτουργία τους. Είναι πρόδηλο ότι η ύπαρξή τους εμποδίζει τη λειτουργία των φυσικών τούτων οικοσυστημάτων και τα υποβαθμίζει. Ο άνθρωπος εν προκειμένω δεν συνεισφέρει με τον τρόπο που λειτουργεί, αποτελώντας μάλιστα παράγοντα αποσταθεροποίησής τους, αλλά και καταστροφής τους!.. Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν «αφαιρεί» καύσιμα από το δάσος (καυσόξυλα, ρητίνη, ξερά και κατακείμενα δένδρα κ.ά.), δεν το «καθαρίζει». Αντίθετα, το «φορτώνει» με επιπλέον εύφλεκτα υλικά που προκύπτουν από τη δραστηριότητά του σε αυτό ως οικιστής. Ο άνθρωπος αυτός, δε μπορεί να καταστεί λειτουργός, χορηγός, δημιουργός, δεν το μπορεί γιατί είναι αποστασιοποιημένος από τα γύρα του, από τα φυσικά του κόσμου του, βρίσκεται μακριά από τη λογική της διαχείρισης της υπαίθρου που παλαιότερα εξασφάλιζε την ισορροπία και τη συνέχεια των φυσικών οικοσυστημάτων. Οι οικίες που ανεγείρονται είναι παραθεριστικές ή δεύτερης κατοικίας, και δεν είναι

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

οπωσδήποτε οικίες του πονητή του τόπου, αλλά του εκμεταλλευτή του, ιδιοποιούμενος αυτός μέρος της φύσης.

Πρέπει στα παραπάνω να επισημανθεί και το γεγονός ότι, η δέσμευση δασών και δασικών εκτάσεων για οικιστική χρήση, καθιστά την απόλαυσή τους απαγορευτική για τον κάθε Έλληνα πολίτη, έτσι που το φυσικό αγαθό ν' απολαμβάνεται από μερίδα μόνον «εκλεκτών». Το Σύνταγμα του '75 διέβλεψε το συγκεκριμένο ζήτημα κι απαγόρευσε τη δόμηση των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας, για να λειτουργούν ως φυσικά οικοσυστήματα, τα οποία θ' απολαμβάνονται από κάθε Έλληνα πολίτη.

Επιπλέον, οι οικισμοί επί δασών και δασικών εκτάσεων δημιουργούν και το εξής πρόβλημα, το οποίο καταφάνηκε κατά τη μεγάλη πυρκαγιά του Αυγούστου του 2009 στην Ανατολική Αττική: αλλάζουν τον επιχειρησιακό σχεδιασμό κατά την κατάσβεση της πυρκαγιάς (εάν υπάρχει!..), αφού όλα τα μέτρα κατατείνουν στην προστασία των οικισμών, ενώ το δάσος αφήεται να καίγεται περίπου ανεξέλεγκτα. Τούτο έχει ως συνέπεια η φωτιά καλπάζοντας να φτάνει σε νέο οικισμό (ευρισκόμενο μέσα ή έξω από δάσος) ή σε κτήματα, οπότε νέα σημεία κρίσης δημιουργούνται και μεγεθύνεται έτσι το πρόβλημα. Αυτό συμβαίνει λόγω ακριβώς της εσφαλμένης αξιολόγησης της δυναμικής της φωτιάς και των τακτικών που εφαρμόζονται, κάτι που κατά μεγάλο βαθμό οφείλεται στην ύπαρξη οικισμών και οικιών μέσα στα δάση (πολλές μάλιστα από τις οποίες είναι αυθαίρετες!) Είναι χαρακτηριστικό ως προς τούτο το motto της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, ότι "...κινδυνεύουν (ή δεν κινδυνεύουν) άνθρωποι και οικισμοί", ώστε να δίνεται η βαρύτητα στην παράμετρο τούτη.

Κρίσιμο τέλος στοιχείο αποτελεί το γεγονός ότι οι συγκεκριμένοι οικισμοί δεν «αυτοπροστατεύονται», με την ανάπτυξη αντιπυρικών ζωνών γύρωθέν τους, με τη δημιουργία συστήματος κρουστών και σωστή διασπορά τους, με τον καθαρισμό των αυλών, των οικοπέδων και των χωραφιών, με την ανάπτυξη περιπόλων και ομάδων πυρόσβεσης κ.ά. Τούτο στρέφει την πολιτεία στην προστασία τους μ' αποτέλεσμα να «χάνεται το δάσος».

Πηγή: ecocrete.gr (Τρίτη, 08 Σεπτέμβριος 2009)

ΠΟΣΑ ΔΕΝΤΡΑ ΚΟΒΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ; ΔΕΝ ΘΕΣ ΝΑ

Η υλοτομία ευθύνεται για την απώλεια των μισών σχεδόν δέντρων του πλανήτη σύμφωνα με νέα μελέτη που δημοσιεύεται στην επιθεώρηση Nature.

Ειδικότερα, η Γη φιλοξενεί περισσότερα από τρία τρισεκατομμύρια δέντρα. Η μελέτη υποστηρίζει ότι η ανθρώπινη δραστηριότητα ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για τη μείωση του αριθμού τους καθώς πριν από 12.000 χρόνια εκτιμάται ότι στη Γη υπήρχαν περί τα έξι δισεκατομμύρια δέντρα.

Ο άνθρωπος κόβει περίπου 15 δισεκατομμύρια δέντρα κάθε χρόνο με συνέπεια τα δέντρα του πλανήτη να έχουν μειωθεί κατά 46% από την «ανατολή» του ανθρώπινου πολιτισμού και μετά.

Οι περισσότερες απώλειες εντοπίζονται σε τροπικά δάση, όπου δεσπόζουν τα αρχαιότερα και ψηλότερα δέντρα της Γης. «Η χαρτογράφηση των δέντρων σε παγκόσμια κλίμακα θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε τον κρίσιμο ρόλο που παίζουν ως μέρος του μηχανισμού συντήρησης της ζωής στη Γη» αναφέρει ο επικεφαλής της μελέτης, Τόμας Κράουδερ, ερευνητής του αμερικανικού Πανεπιστημίου Γέιλ που πλέον εργάζεται στο Ινστιτούτο Οικολογίας της Ολλανδίας.

Τα ευρήματα της μελέτης εξήχθησαν από νέες δορυφορικές παρατηρήσεις που συνδυάστηκαν με μαθηματικά μοντέλα σε έναν υπερυπολογιστή.

Τουλάχιστον, το ευχάριστο είναι ότι τα δέντρα του πλανήτη είναι οκτώ φορές περισσότερα από αυτό που έδειχναν προηγούμενες μετρήσεις που έκαναν λόγο για μόλις 400 δισεκατομμύρια δέντρα.

Τα νέα δεδομένα συλλέχθηκαν από επίγεια όργανα στις έξι ηπείρους του πλανήτη και στη μελέτη συμμετείχαν ερευνητές από 15 χώρες.

Πηγή <http://www.econews.gr/2015/09/03/dentra-anthropos-gi-124823/>

ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ Η ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΣΤΗ ΓΗ - Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΔΙΕΤΙΑ
ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΖΕΣΤΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ

Η επόμενη διετία μπορεί να είναι η πιο ζεστή από κάθε άλλη φορά στη Γη, σύμφωνα με εκτιμήσεις των επιστημόνων της Μετεωρολογικής Υπηρεσίας της Βρετανίας.

Ήδη αναμένεται ότι το καλοκαίρι του 2015 θα ανακηρυχθεί το θερμότερο στα μετεωρολογικά χρονικά, πράγμα που πιθανώς θα ισχύσει και για όλο το φετινό έτος. Όμως το θερμόμετρο φαίνεται πως θα χτυπήσει νέο ρεκόρ το 2016. Το 2014 ήταν το πιο ζεστό έτος από το τέλος του 19ου αιώνα, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Μετεωρολογίας.

Οι βρετανοί μετεωρολόγοι, σύμφωνα με το BBC και το πρακτορείο Ρόιτερς, προειδοποιούν ότι βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη σημαντικές αλλαγές στο κλιματικό σύστημα του πλανήτη, ιδίως στους ωκεανούς, καθώς τα «αέρια του θερμοκηπίου» συνεχίζουν να επιδεινώνουν την κλιματική αλλαγή.

Ρόλο-κλειδί θα παίξει το φετινό φαινόμενο Ελ Νίνιο στον Ειρηνικό, που θα αυξήσει την παγκόσμια θερμοκρασία περαιτέρω. Το υπό εξέλιξη φετινό Ελ Νίνιο θυμίζει εκείνο του 1998, που είχε προκαλέσει μεγάλη αναστάτωση στα καιρικά συστήματα του πλανήτη.

Το παράδοξο όμως είναι ότι, σύμφωνα με τις βρετανικές εκτιμήσεις, τα καλοκαίρια στην Ευρώπη, ιδίως τη βόρεια, μπορεί να γίνουν πιο ψυχρά για ένα διάστημα, παρόλο που ο υπόλοιπος πλανήτης θα «σκάει». Είναι πιθανό ότι για περίπου μια δεκαετία τα καλοκαίρια στην Ευρώπη θα είναι ελαφρώς πιο κρύα και πιο ξηρά. Φυσικά, προβλέψεις σε τόσο βάθος χρόνου γίνονται με κάθε επιφύλαξη.

Οι βρετανοί επιστήμονες επιβεβαίωσαν εξάλλου ότι το 2015 η μέση θερμοκρασία στην επιφάνεια της Γης κινείται κοντά ή πάνω από τα επίπεδα ρεκόρ (0,68 βαθμούς Κελσίου πάνω από τον μέσο όρο της περιόδου 1961-1990).

«Εκτός και αν συμβεί κάποια μεγάλη έκρηξη ηφαιστείου (σ.σ. θα σκιάσει, άρα θα κρυώσει τον πλανήτη), φαίνεται πολύ πιθανό ότι παγκοσμίως το 2014, το 2015 και το 2016 θα είναι ανάμεσα στα πιο ζεστά έτη που έχουν ποτέ καταγραφεί», δήλωσε ο καθηγητής Ρόουαν Σάτον του Πανεπιστημίου του Ρέντινγκ.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Την Πέμπτη η Εθνική Υπηρεσία Ωκεανών και Ατμόσφαιρας (NOAA) των ΗΠΑ θα δώσει στη δημοσιότητα τα επίσημα παγκόσμια στοιχεία της για τις θερμοκρασίες τον Αύγουστο και το πρώτο οκτάμηνο του έτους. Θεωρείται πιθανό ότι το φετινό καλοκαίρι (Ιούνιος-Αύγουστος) στο βόρειο ημισφαίριο θα έχει τη «σφραγίδα» του πιο ζεστού στα μετεωρολογικά χρονικά μετά το 1895.

Τα νέα στοιχεία έρχονται περίπου δύο μήνες πριν τη σύνοδο κορυφής του ΟΗΕ στο Παρίσι, όπου σχεδόν 200 χώρες θα κληθούν να συντονίσουν τη δράση τους, στο πλαίσιο μιας νέας παγκόσμιας συμφωνίας, προκειμένου να επιβραδύνουν την κλιματική αλλαγή.

Οι μέσες παγκόσμιες θερμοκρασίες αυξήθηκαν με γρήγορο ρυθμό κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα, όμως μετά το 1998 η αύξηση αυτή «φρεναρίστηκε», γεγονός που έδωσε λαβή στους σκεπτικιστές να υποστηρίξουν ότι η κλιματική αλλαγή δεν είναι πια... αλλαγή.

Όμως, σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες ενδείξεις, για οποιονδήποτε λόγο και αν υπήρξε ένα διάλειμμα στην άνοδο της θερμοκρασίας στη Γη (κατά πάσα πιθανότητα επειδή οι ωκεανοί απορρόφησαν στα βάθη τους την έξτρα θερμότητα της επιφάνειας), αυτό μάλλον έλαβε τέλος και πλέον φαίνεται να αρχίζει ξανά το θερμόμετρο να τραβά την ανηφόρα με επιταχυνόμενο ρυθμό - πράγμα ασφαλώς καθόλου καθησυχαστικό.

Πηγή <http://www.topontiki.gr/article/142488>

ΤΟ 75% ΤΩΝ «ΚΥΜΑΤΩΝ» ΚΑΥΣΩΝΑ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ

Το 75% των ασυνήθιστα ζεστών ημερών στον πλανήτη και το 18% των ακραίων χιονοπτώσεων και βροχοπτώσεων οφείλονται στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, σύμφωνα με μελέτη που είδε το φως της δημοσιότητας μέσα από τις σελίδες του τελευταίου τεύχους της επιθεώρησης Nature Climate Change.

«Αυτό που συνέβαινε μία στις χίλιες μέρες, ή μ' άλλα λόγια, μία φορά στα τρία χρόνια, σήμερα συμβαίνει τέσσερις φορές στα τρία χρόνια», είπε στο Μπλούμπεργκ ο ερευνητής στο Institute for Atmospheric & Climate Science της Ζυρίχης, Έριχ Φίσερ, που είναι ένας από τους συντάκτες της μελέτης.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Σήμερα, τα κύματα καύσωνα και οι ισχυρές καταιγίδες εμφανίζονται τουλάχιστον τέσσερις φορές πιο συχνά από ό,τι πριν αρχίσει η ρύπανση με διοξείδιο του άνθρακα να ωθεί τους δείκτες των θερμομέτρων πιο ψηλά. Η παγκόσμια μέση θερμοκρασία είναι πλέον 0,85 βαθμούς Κελσίου πάνω από τα επίπεδα της προ-βιομηχανικής περιόδου. Επιπλέον, η άνοδος της θερμοκρασίας και αύξηση της βροχόπτωσης κοστίζουν. Αποδείχθηκε από τα στοιχεία τα οποία δημοσιοποίησε στις 21 του περασμένου μήνα το Υπουργείο Ενέργειας των ΗΠΑ, λέγοντας ότι οι ακραίες καιρικές συνθήκες κοστίζουν στην αμερικανική οικονομία έως και 33 δισ. δολάρια το χρόνο.

Οι προοπτικές είναι δυσοίωνες και τα νούμερα αυτά θα είναι πιο επίφοβα καθώς ο πλανήτης θα συνεχίσει να θερμαίνεται, μιας και η αλλαγή του κλίματος μπορεί να μην είναι ούτε ομαλή ούτε σταδιακή, υποστηρίζει η καινούργια μελέτη. Σε άνοδο της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη κατά 2 βαθμούς Κελσίου, πάντα σε σχέση με την προ-βιομηχανική περίοδο - στόχο, που έχει θέσει η Διακυβερνητική Επιτροπή του ΟΗΕ για το Κλίμα - οι ημέρες με καύσωνα μπορεί να είναι δυο φορές πιο πιθανές από ό,τι σε άνοδο της θερμοκρασίας κατά 1,5 βαθμούς. Αν η άνοδος είναι μεγαλύτερη των 2 βαθμών τότε η συχνότητα των ημερών με καύσωνα μπορεί να είναι πενταπλάσια της σημερινής. Παράλληλα, η «ευθύνη» του φαινομένου του θερμοκηπίου στις έντονες βροχοπτώσεις μπορεί να αυξηθεί από το 18%, σήμερα, στο 40% αν η θερμοκρασία ανέλθει κατά 2 βαθμούς Κελσίου.

Ο Έριχ Φίσερ, μαζί με τον συνάδελφό του Ρέτο Κνούτι, εξέτασαν στοιχεία σε βάθος ενός αιώνα χρησιμοποιώντας δυο δωδεκάδες κλιματικά μοντέλα και προχωρώντας σε προσομοιώσεις για την αύξηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα έως και το 2100.

«Με κάθε βαθμό ανόδου της θερμοκρασίας, τα πιο σπάνια και πιο ακραία φαινόμενα - τα οποία, κατά συνέπεια έχουν τις πιο μεγάλες κοινωνικο-οικονομικές επιπτώσεις - είναι αυτά τα οποία, στο μεγαλύτερο ποσοστό, οφείλονται στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που δημιουργούν οι άνθρωποι» τονίζουν στη μελέτη τους, οι Φίσερ και Κνούτι.

Πηγή <http://www.topontiki.gr/article/127823/ereyna-75-ton-kymaton-kaysona-ofeilontai-sto-fainomeno-toy-thermokiopiy>

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΕΥΤΡΟΦΙΣΜΟΥ- * Του Ιωσήφ Μακρή- Βιολόγος-
Ωκεανογράφος

Σίγουρα υπάρχουν θάλασσες όπου οι διάφορες ανθρωπογενείς και όχι μόνο δραστηριότητες έχουν υποβιβάσει το οικοσύστημα, και αυτό γίνεται μέσω αλλαγών των βιοτικών(εισαγωγή/ανταγωνισμός ή και εξαφάνιση ειδών από ένα συγκεκριμένο βιότοπο) και αβιοτικών παραμέτρων (συγκεντρώσεις θρεπτικών ενώσεων, διαλυμένο οξυγόνο, φωτεινότητα, pH, ύπαρξη σωματιδίων, συγκεντρώσεις ρυπογόνων ουσιών, αλλαγές στην αλατότητα, και θαλάσσια ρεύματα). Ένα παράδειγμα υποβίβασης παράκτιων οικοσυστημάτων, είναι το φαινόμενο του ευτροφισμού, στο οποίο παρατηρείται αύξηση οργανικής ύλης και συγκέντρωση πέραν του φυσιολογικού ορίου θρεπτικών νιτρικών και φωσφορικών ενώσεων, απαραίτητα για την ανάπτυξη των φυτών και του πλαγκτού (η βάση της θαλάσσιας τροφικής αλυσίδας). Πηγές αυτών των ενώσεων είναι κυρίως από τα γεωργικά λιπάσματα, περιττώματα ζώων από αγροτικές/γεωργικές περιοχές, μέσω απορροών ακατέργαστων απόβλητων, καθώς επίσης από τα ανθρώπινα λύματα και απορροές των επιχειρήσεων. Με την υπερβολική εισροή/συγκέντρωση τους σε κλειστές θάλασσες, ποτάμια και λίμνες, τα βακτήρια και οι άλγες (algae, μικροσκοπικά φύκια-φυτοπλαγκτόν) αυξάνονται σημαντικά. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι οργανισμοί έχουν την τάση να σχηματίζουν επικάλυμμα στις υδάτινες επιφάνειες, προκαλώντας σκίαση στο νερό κάτω από την επιφάνεια. Χωρίς φως, οι φωτοσυνθετικοί οργανισμοί στον πυθμένα (φύκια και φανερόγαμα φυτά, οι λεγόμενες φυκιάδες/θαλάσσια λιβάδια ποσειδωνιών, *Posidonia oceanic* και άλλα είδη) θανατώνονται, προσφέροντας έτσι ακόμη μεγαλύτερη ποσότητα τροφής σε άλλα βακτήρια, που συνεχίζουν να αναπτύσσονται.

Καθώς ο αριθμός των βακτηρίων αυξάνεται, η κατανάλωση του διαλυμένου στο νερό οξυγόνου αυξάνεται δραματικά (λόγω της διαδικασίας της αποσύνθεσης της αυξανόμενης οργανικής ύλης), ενώ η παραγωγή οξυγόνου ελαττώνεται, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει αρκετό (υποξικό περιβάλλον) ή και καθόλου (ανοξικό). Επίσης, αυτό μπορεί να συνοδεύονται και με την παραγωγή υδρόθειου μέσω των αναερόβιων διαδικασιών. Είναι γνωστό ότι το υδρόθειο (H₂S) είναι τοξικό για πολλούς θαλάσσιους οργανισμούς. Ως συνέπεια, πολλοί από αυτούς πεθαίνουν, π.χ. ψάρια σε λίμνες, ή κάτω από άλλες συνθήκες "μεταναστεύουν" σε άλλους ποιο υγιείς βυθούς.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Καταλαβαίνουμε τώρα, ότι τα αποτελέσματα του ευτροφισμού είναι 1. Αυξημένη βιομάζα του φυτοπλαγκτού, 2. Τοξικά και μη βρώσιμα από τους θαλάσσιους οργανισμούς είδη φυτοπλαγκτού, 3. αυξησεις ζελατινώδους ζωοπλαγκτού (μέδουσες, σκυφόζωα, κτλ), 4. Μειωμένη βιομάζα βενθικών (οργανισμοί που ζουν στον βυθό της θάλασσας), 5. Αλλαγές στην αφθονία και την ύπαρξη μακροφύτων και βιομάζας, 5. Αυξημένη θολερότητα του νερού, 6. Χρώμα, οσμή και προβλήματα επεξεργασίας υδάτων, 7. Μείωση διαλυμένου στο νερό οξυγόνου, 8. Αυξημένες περιπτώσεις θνησιμότητας των ψαριών, 9. Απώλεια επιθυμητών ειδών ιχθύων, 10. Μειώσεις στην αλίευση οστρακοειδών και ψαριών, 11. Μειώσεις στην αντιληπτή αισθητική αξία των υδάτων και ακτών για αναψυχή, καθώς πολλές φορές η δυσσομία και το χρώμα του νερού (πράσινο, καφετί, κίτρινο ή και κόκκινο, αναλόγως τα είδη φυκιών και φυκοχρωστικών που αναπτύσσονται σε αυτά) είναι εντελώς απωθητικό για τους λουόμενους.

Ο ευτροφισμός έχει αναγνωριστεί από τα μέσα του 20ου αιώνα ως ένα πρόβλημα μόλυνσης στις λίμνες της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Έρευνες έδειξαν ότι το 54% των λιμνών στην Ασία είναι ευτροφικές, στην Ευρώπη, το 53% Στη Βόρεια Αμερική, 48% Στη Νότια Αμερική, το 41% και 28% στην Αφρική. Ο ευτροφισμός όπως είδαμε δρα αρνητικά στο περιβάλλον. Ωστόσο, υπάρχουν και εξαιρέσεις. π.χ. οι εκβολές των ποταμών τείνουν συνήθως να είναι και φυσικά ευτροφικές, λόγω του ότι μεταφέρουν θρεπτικά συστατικά στην ανοιχτή θάλασσα, δίνοντας αυξημένη παραγωγικότητα και τροφή στα ψάρια και σε άλλους οργανισμούς. Δεν είναι τυχαίο ότι σημαντικά θαλάσσια αλιευτικά πεδία βρίσκονται κοντά σε περιοχές με εκβολές ποταμών (Βόρειο Αιγαίο, Θρακικό πέλαγος, κτλ). Επίσης, θα πρέπει να πούμε ότι ο εμπλουτισμός θρεπτικών συστατικών στην ανοιχτή θάλασσα γίνεται και μέσω ανάβλυσης, βαθιών υδάτινων μαζών (πλούσιων σε θρεπτικά συστατικά) προς τα παράκτια / επιφανειακά ύδατα. Το φαινόμενο αυτό λέγεται στην διεθνή επιστημονική ορολογία ως upwelling. Αυτό, στην ανοιχτή θάλασσα και σε αντίθεση με τις αβαθείς, κλειστές περιοχές, προωθεί σε θετικά για την αλιεία επίπεδα, την αύξηση του φυτοπλαγκτού/παραγωγικότητας (είναι το λεγόμενο phytoplankton bloom). Μεγαλύτερη παραγωγικότητα σημαίνει και περισσότερη τροφή για τα ψάρια και ως συνέπεια, μια παραγωγικότερη αλιεία. Αυτό παρατηρείται στις δυτικές ακτές των ηπειρών, π.χ. Νότια Αμερική & Περού, Δυτικές ακτές Αφρικής, κτλ. Στην Ελλάδα, μέχρι και στα μέσα της δεκαετίας του 90, τα περισσότερα απόβλητα κατάληγαν στην θάλασσα ανεπεξέργαστα. Η πρακτική αυτή είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση συγκεντρώσεων θρεπτικών ουσιών, και την συσσώρευση μετάλλων στα παράκτια οικοσυστήματα. Θα πρέπει να τονίσω ότι το Ιόνιο και το Αιγαίο, είναι σε γενικές γραμμές oligotroφικά, με το χαρακτηριστικό

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

των ζεστών νερών, την ποικιλία θαλάσσιων οργανισμών, την χαμηλή βιομάζα και την ύπαρξη εύκρατων θαλάσσιων φυτών όπου και χαρακτηρίζονται ως περιοχές μείζονος σημασίας για την αναπαραγωγή ψαριών και καταφύγιο πολλών οργανισμών. Γενικά, όσο πιο γαλάζια και κρυστάλλινα είναι τα νερά, τόσο λιγότερο πλαγκτόν υπάρχει στα επιφανειακά ύδατα, παράδειγμα είναι και οι τροπικές θάλασσες. Εκεί, η πρωτογενής παραγωγή/φωτοσύνθεση εκτελείται κυρίως από μία συμβιωτική άλγη (φύκος) που ζει μέσα στα κοράλλια (ζωικοί οργανισμοί), καθώς επίσης και από θαλάσσια φυτά (φανερόγαμα seagrasses) και σημαντικά λιγότερο από το φυτοπλαγκτόν.

Αντιμετώπιση

Ο ευτροφισμός αποτελεί πρόβλημα στους ανθρώπους. Η μείωση του πρέπει να αποτελεί βασικό μέλημα κατά την εξέταση της μελλοντικής πολιτικής, καθώς και για μια βιώσιμη λύση για όλους, συμπεριλαμβανομένων των γεωργών και των κτηνοτρόφων, όπου αυτό φαίνεται εφικτό. Ο βιολογικός καθαρισμός των αποβλήτων, ο έλεγχος στις αγροτικές και γεωργικές απορροές/ακατέργαστα απόβλητα συμβάλουν σημαντικά στην μείωση αυτού του φαινομένου.

Ενώ ο ευτροφισμός έχει δημιουργήσει προβλήματα, οι άνθρωποι πρέπει να γνωρίζουν ότι η φυσική απορροή (που προκαλεί εξάρσεις του φυτοπλαγκτού στη φύση) είναι κοινή σε οικοσυστήματα, και δεν θα πρέπει να αντιστραφεί σε συγκεντρώσεις των θρεπτικών αλάτων πέραν του φυσιολογικού επιπέδου. Θα χρειαστούν τρομερά ποσά ενέργειας για να επανέλθει ένα οικοσύστημα στην αρχική του ισορροπία. Καταστρέφοντας το είναι σαν να κατεβαίνουμε έναν ουρανοξύστη με τις σκάλες. Αντίθετα, επαναφέροντας ένα οικοσύστημα στο original, υγιές επίπεδο του, είναι σαν να ανεβαίνουμε φορτωμένοι τον ουρανοξύστη με τις σκάλες. Στην φύση, δεν υπάρχουν ανελκυστήρες, η καταστροφή κάποιων οικοτόπων και η εξαφάνιση οργανισμών μπορεί να είναι μη αναστρέψιμη.

Πηγή : Το πρόβλημα του ευτροφισμού | Η ΡΟΔΙΑΚΗ

<http://www.rodiaiki.gr/article/53135/to-problhma-toy-eytrofismoy#ixzz3me7UNmhb>

ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ *Άρθρο της

Νάντιας Γιαννακοπούλου, Γ.Γ. ΥΠΕΚΑ

Οι πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της Στρατηγικής EU2020, επικεντρώνονται σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα στην οικονομία και έχουν αμελήσει τόσο την κοινωνική, όσο και την περιβαλλοντική διάσταση.

Είναι ανάγκη το συμβατικό αυτό μοντέλο ανάπτυξης να αντικατασταθεί από ένα νέο, στο οποίο θα λαμβάνονται παράμετροι, όπως η ποιότητα του περιβάλλοντος, η κοινωνική συνοχή, οι κοινωνικές ανισότητες, η εξάντληση των φυσικών πόρων, ο ελεύθερος χρόνος των πολιτών, κ.α.

Η Ελληνική Προεδρία στην ΕΕ προώθησε μια σειρά από πολιτικές σε αυτή την κατεύθυνση, ενώ παράλληλα η ελληνική κυβέρνηση επέλυσε πολλά ζητήματα που επί χρόνια αποτελούσαν μαύρες τρύπες στην ελληνική περιβαλλοντική πολιτική.

Σε συμφωνία με το Ευρωκοινοβούλιο προχώρησαν:

-Νέος Κανονισμός για τη διαχείριση της εισαγωγής και εξαπλώσης των ξενικών χωροκατακτητικών ειδών, ο οποίος θεσπίζει για πρώτη φορά κανόνες πρόληψης, ελαχιστοποίησης και άμβλυσης των αρνητικών επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα και την οικονομία

-Αναθεώρηση του Κανονισμού Μεταφορών Αποβλήτων με την οποία ενισχύονται οι επιθεωρήσεις για τις μεταφορές αποβλήτων

-Τροποποίηση του Κανονισμού FLEGT (σχετικά με τις εισαγωγές ξυλείας).

-Τροποποίηση του Κανονισμού για την ένταξη των αερομεταφορών στο Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπής Αερίων του Θερμοκηπίου, εν αναμονή της σύναψης παγκόσμιας συμφωνίας επί του θέματος.

-Τροποποίηση του Κανονισμού σχετικά με την τεχνική εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κυότο με σκοπό την πλήρη εφαρμογή του εντός της ΕΕ για την περίοδο 2013 - 2020...

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Αναμένεται επίσης την επόμενη εβδομάδα, τυπική επικύρωση της πολιτικής συμφωνίας για τη δυνατότητα μονομερούς απαγόρευσης της καλλιέργειας Γενετικά Τροποποιημένων Οργανισμών (ΓΤΟ) από τα Κράτη Μέλη, καθώς και για την Οδηγία ILUC (Indirect Land Use Change), η οποία έχει ως σκοπό τον περιορισμό της χρήσης των βιοκαυσίμων α' γενιάς και την προώθηση των βιοκαυσίμων β' γενιάς (παράγονται από άχυρο, απόβλητα, βιομάζα, φύκια κ.ά.) με μικρότερες περιβαλλοντικές και κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις.

Παράλληλα, προωθήθηκαν οι διαπραγματεύσεις για το σχέδιο Κανονισμού για την παρακολούθηση εκπομπών αερίων θερμοκηπίου του τομέα ναυτιλίας (MRV), το σχέδιο αναθεώρησης της οδηγίας για τα Ανώτατα Εθνικά Όρια Εκπομπών (NEC), καθώς και η δέσμη πολιτικών για το Κλίμα και την Ενέργεια έως το 2030.

Σημαντικές ήταν οι δράσεις της Ελληνικής Πολιτείας στην κατεύθυνση της προστασίας του περιβάλλοντος στη χώρα μας. Συγκεκριμένα:

-Απλουστεύθηκαν οι διατάξεις για την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων με τις οποίες επιταχύνονται οι διαδικασίες και παράλληλα συστηματοποιούνται και ενδυναμώνονται οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι.

-Δημιουργείται Ηλεκτρονικό Περιβαλλοντικό Μητρώο (ΗΠΜ) πληροφοριών, το οποίο θα συνεισφέρει στην ελαχιστοποίηση του χρόνου έκδοσης των περιβαλλοντικών αδειών, αλλά και στην ενίσχυση της διαφάνειας κατά τη διάρκεια των σχετικών διαδικασιών.

-Ολοκληρώθηκε η Εθνική Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα, μια προσπάθεια που είχε ξεκινήσει από το 1999, με στόχο την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών από τις οποίες εξαρτιόμαστε, όπως τροφή, πόσιμο νερό, επικονίαση, προστασία από πλημμύρες, κ.λπ.

-Ξεκίνησε ο διάλογος για την υιοθέτηση ενός βιώσιμου, συνεκτικού και λειτουργικού συστήματος Προστατευόμενων Περιοχών (που αποτελούν το 33 % της Ελλάδας), με συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων φορέων και της κοινωνίας των πολιτών. Παράλληλα υλοποιούνται οκτώ μεγάλα έργα Εποπτείας-Παρακολούθησης ειδών και τύπων οικοτόπων στις περιοχές του δικτύου Natura 2000, καθώς επίσης και το Πλαίσιο Χρηματοδότησης Δράσεων Προτεραιοτήτων (PAF) για την ολοκλήρωση του δικτύου Natura 2000 και για τη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος της Ελλάδας.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

-Ολοκληρώνεται το Πρόγραμμα ΧΑΔΑ-Επικίνδυνα Απόβλητα-Λειτουργία ΧΥΤΑ: Από περίπου 3.000 ΧΑΔΑ που είχαν καταγραφεί στις αρχές της δεκαετίας 2000, σήμερα παραμένουν προς αποκατάσταση συνολικά 293 ΧΑΔΑ, από τους οποίους ενεργοί είναι μόλις 70. Απομένει η ένταξη προς χρηματοδότηση των τελευταίων 5 ΧΑΔΑ. Εκτιμάται μέσα στο 2015 θα έχουν αποκατασταθεί όλοι οι ΧΑΔΑ, με πόρους του ΕΣΠΑ.

Μέσα στο καλοκαίρι ολοκληρώνεται η Αναθεώρηση του Εθνικού Σχεδιασμού και το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο για την πρόληψη παραγωγής αποβλήτων. Παράλληλα, ολοκληρώνεται η κατάρτιση του νέου Επιχειρησιακού Προγράμματος του ΥΠΕΚΑ ενόψει της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020. Έμφαση δίνεται σε δράσεις πρόληψης, επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης, διαχείρισης βιοαποβλήτων και ολοκλήρωσης του δικτύου υποδομών για την ανάκτηση και διάθεση αποβλήτων.

Ο Ρόμπερτ Κένεντυ είχε πει ότι «το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν μιας χώρας μετράει τα πάντα εκτός από αυτά που δίνουν αξία στη ζωή μας». Παρά την απλουστευτική της υπερβολή, η φράση αυτή κρύβει μια μεγάλη αλήθεια. Σε μια σύγχρονη κοινωνία που θέλει να είναι πραγματικά χρήσιμη για τους πολίτες της η οικονομία δεν μπορεί να είναι το αποκλειστικό κριτήριο διαμόρφωσης πολιτικής. Το περιβάλλον πρέπει επίσης να είναι ψηλά στις προτεραιότητες κάθε σχεδίου δράσης. Και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε τόσο στη χώρα μας όσο και εντός της ΕΕ.

Πηγή <http://www.ecozen.gr/perivalon/arthra/item/2854-drasis-gia-to-perivallon-drasis-gia-ti-zoi-mas>

ΈΡΕΥΝΑ ΤΟΥ 2013 ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Το περιβάλλον είναι σε κακή κατάσταση στην Ελλάδα αλλά μπορεί να διασωθεί με πολύ προσπάθεια, πιστεύουν 8 στους 10 πολίτες που συμμετείχαν σε έρευνα φοιτητών εκπαιδευτικού ιδρύματος.

Η πλειοψηφία των πολιτών θεωρεί ότι το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό πρόβλημα είναι το φαινόμενο του θερμοκηπίου και ακολουθεί η αποψίλωση και η καταστροφή των δασών.

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

Οι 6 στους 10 πολίτες θεωρούν ότι οι κυβερνήσεις έχουν μεγαλύτερη ευθύνη για τη μόλυνση του περιβάλλοντος και το 83% θεωρεί ότι το μέλλον είναι αβέβαιο αλλά αναστρέψιμο.

Παρουσιάζονται τα αποτελέσματα μιας πρόσφατης έρευνας που πραγματοποιήθηκε από το Κ.Ε.Τ.Α.Κ. (Κέντρο Ερευνών, Τεχνολογικής Ανάπτυξης & Καινοτομίας) του Mediterranean College με την συνδρομή της Σχολής Μηχανικών του Κολλεγίου.

Μέσω των αποτελεσμάτων που προέκυψαν αναδεικνύονται συμπεράσματα σχετικά με την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και την βιώσιμη ανάπτυξη που στόχο έχει τόσο την μικρότερη δυνατή δαπάνη πρώτης ύλης όσο και την εκπαίδευση των ίδιων των πολιτών με την περιβαλλοντική μέριμνα να αποτελεί διαδικασία πλήρως ενταγμένη στον καθημερινό τρόπο ζωής και στους χώρους που κινούνται. Απώτερος σκοπός της έρευνας είναι να συμβάλει στην δημιουργία μίας περισσότερο πράσινης καθημερινότητας.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικά είναι τα ευρήματα της έρευνας στις ενότητες: Γ. Περιβαλλοντική Επίγνωση και Δ. περιβαλλοντική Συμπεριφορά.

Ταυτότητα της Έρευνας:

Σκοπός της έρευνας ήταν να διαπιστώσει πόσο «οικολογικά» και «πράσινα» είναι τα σπίτια μας, καθώς επίσης και το βαθμό περιβαλλοντικής συνειδητοποίησης.

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο του 2012, με την επιστημονική συνδρομή του Κ.Ε.Τ.Α.Κ. (Κέντρο Ερευνών, Τεχνολογικής Ανάπτυξης & Καινοτομίας) του Mediterranean College και τη συμμετοχή των φοιτητών και του ακαδημαϊκού προσωπικού της Σχολής Μηχανικών του Κολλεγίου. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε Online, με τη μέθοδο του δομημένου ερωτηματολογίου. Το δείγμα της έρευνας περιελάμβανε 400 ερωτηματολόγια, σε γυναίκες και άνδρες όλων των ηλικιών, σε πανελλαδικό επίπεδο.

Γ. Περιβαλλοντική Επίγνωση

1. Το Περιβάλλον βρίσκεται:

Σε καλή κατάσταση: 5% Όχι σε τόσο καλή κατάσταση, αλλά μπορεί να διασωθεί εύκολα με λίγη προσπάθεια:

11% Σε κακή κατάσταση, αλλά μπορεί να διασωθεί με πολύ προσπάθεια: 80% Σε πολύ κακή κατάσταση που λίγα πράγματα μπορούμε να κάνουμε:

1% Δε γνωρίζω / Δεν έχω άποψη: 3%

2. Ποιο θεωρείτε το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά ο πλανήτης:

Η τρύπα του Όζοντος: 7%

Τα τοξικά απόβλητα: 10%

Το φαινόμενο του θερμοκηπίου: 34% Η μόλυνση των υδάτων: 13%

Η μόλυνση του αέρα: 6% Η αποψίλωση / καταστροφή των δασών: 26%

Δεν γνωρίζω / Δεν έχω άποψη: 4%

3. Ποιος ευθύνεται περισσότερο για τη μόλυνση:

Οι Βιομηχανίες: 23%

Οι Κυβερνήσεις: 62%

Οι απλοί άνθρωποι: 11%

Δεν γνωρίζω / Δεν έχω άποψη: 4%

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

4. Ποιοί κατά την γνώμη σας πρέπει να επωμιστούν την ευθύνη για την δημιουργία ενός υγιούς και ασφαλούς περιβάλλοντος;

Οι Βιομηχανίες: 11%

Οι Κυβερνήσεις: 26%

Περιβαλλοντικές Οργανώσεις: 1%

Οι Επιστήμονες / Μηχανικοί: 1%

Οι απλοί άνθρωποι: 3%

Όλοι οι παραπάνω: 58%

5. Λαμβάνοντας υπόψη την άποψή σας για την κατάσταση του περιβάλλοντος, πως θα χαρακτηρίζατε το μέλλον του;

Όμορφο και ελπιδοφόρο: 4%

Προκλητικό: 6%

Αβέβαιο, αλλά αναστρέψιμο: 83%

Ζοφερό και μη αναστρέψιμο: 7%

Δ. Περιβαλλοντική Συμπεριφορά:

1. Ανακυκλώνεται τα απορρίμματα του σπιτιού σας:

Ναι: 78%

Όχι: 22%

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

2. Αν ναι πόσο συχνά:

Καθημερινά: 72%

1-2 φορές την εβδομάδα: 24%

4-5 φορές την εβδομάδα: 4%

3. Ανησυχείτε για το περιβάλλον; :

Καθόλου: 2%

Λίγο: 6%

Αρκετά: 52%

Πολύ: 40%

4. Πόσο σας ενδιαφέρει η οικολογία;

Καθόλου: 1%

Λίγο: 12%

Αρκετά: 52%

Πολύ: 35%

5. Σε περίπτωση που αγοράζετε μια νέα ηλεκτρική συσκευή για το σπίτι σας (π.χ. ψυγείο), ποια συσκευή θα αγοράζατε αναφορικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη;

Ενεργειακού τύπου C: 11 %

Ενεργειακού τύπου A+ /A: 82%

Την φθηνότερη συσκευή: 7%

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

6. Τις εξαντλημένες μπαταρίες από τις ηλεκτρικές συσκευές σας τις:

Πετάτε στα σκουπίδια: 10%

Τις μαζεύετε και τις παραδίδετε στα κατάλληλα σημεία: 90%

7. Χρησιμοποιείτε επαναφορτιζόμενες μπαταρίες;

Ναι: 61%

Όχι: 39%

8. Μια χαλασμένη ηλεκτρική συσκευή την:

Πετάτε στα σκουπίδια: 9%

Μεταφέρετε σε κατάλληλους χώρους ανακύκλωσης: 91%

9. Οι περιβαλλοντικές σας ανησυχίες, έχουν επηρεάσει:

9.1. Τον Τρόπο Μεταφοράς σας:

Ναι: 55%

Όχι: 45%

9.2. Την νοοτροπία αγοράς νέου αυτοκινήτου:

Ναι: 68%

Όχι: 32%

9.3. Τον τρόπο οδήγησης του αυτοκινήτου:

Ναι: 64%

Όχι: 36%

9.4. Αγορά Προϊόντων π.χ. αγορά χαρτιού που προέρχεται από ανακύκλωση:

Ναι: 79%

Όχι: 21%

«Το πράσινο στο αστικό περιβάλλον»

10.Αν έχετε κάποια οικολογικής συνήθεια παρακαλώ περιγράψτε την:

Οι πιο δημοφιλείς απαντήσεις ήταν:

- Χρησιμοποιώ ποδήλατο στις μετακινήσεις μου: 6%
- Χρησιμοποιώ υφασμάτινες τσάντες για την μεταφορά των καθημερινών αγορών: 5%
- Κομποστοποίηση: 3%

Πηγή: <http://www.skai.gr/news/environment/article/233956/ereuna-gia-to-perivallon-stin-ellada/#ixzz3m6MFWcnt>